

DAGBOEK VAN DEN
RADIOZENDER
GEWEST XI

J. VERHAGEN

AAN MIJN VRIENDEN.

Het was helemaal niet de bedoeling om mijn dagboek te publiceren. Ik dacht, als de vrede weer over de wereld teruggekomen was, om in rust en stilte mijn aantekeningen nu en dan eens in te zien, om te genieten van de vele komische situaties, om ook de hachelijke uren nog eens te beleven. Ontegenzeggelijk verbergen vele aantekeningen een massa feiten en belevissen, die slechts mijn collega en ik kennen, waar de outsider dus overheen leest en nooit diè sensatie zal ondergaan, die Jan en ik weer opnieuw beleven bij het lezen van die nuchtere regels.

Dus vrienden, als jullie dat voor lief neemt en mij dan tevens vergeeft, als ik na een ondervonden teleurstelling iets nijldigs schreef of na een succesvolle dag ietwat uitbundig was, dan wil ik gaarne proberen, dit beknopte overzicht van onze illegale activiteit in boekvorm te laten verschijnen en laat het dan een mooie en prettige herinnering mogen zijn aan de periode van succesvol verzet tegen de moffendwingelandij. Maar laten wij dan ook terugdenken aan de talrijke strijders, die hun leven gaven en laten wij nooit vergeten of vergeven de beestachtige methoden door de moffen toegepast, de vernedering, de uithongering, de martelingen die duizenden landgenoten ondergingen, laat het woord "Duitsch" een synoniem zijn van de woorden Dachau, Belsen, Neuengamme.....

Het verslag van de radiodienst behelst de voor ons meest interessante periode, nl. van September 1944 tot aan de bevrijding. Vóór September 1944 hadden wij de apparatuur reeds lang bedrijfsklaar doch werd er nog weinig gebruik van gemaakt. Met het naderen van de geallieerde legers werd het radioverkeer steeds drukker en daardoor gevaarlijker. Verscheidene gewestelijke Zenders werden door den vijand ontdekt en vele van onze collega's gefusilleerd. Bepaald hachelijk werd de situatie in Maart en April 1945 toen bijna alle Zenders gevallen waren en wij, behalve onze eigen telegrammen, ook het verkeer van de omliggende gewesten verzorgden. Aanhoudend door de moffen gezocht en bedreigd, verwerkten wij per maand bijna 8000 verzonden en ruim 6500 ontvangen codegroepen. Mijn collega en vriend Jan kregen grijze haren van de vele zorgen om in deze perio-

de zonder netspanning, de zender, ontvangers, accu's, laadinrichting, antenne's enz. bedrijfsklaar te houden. Beernink alias Rooie Kees stond hem hierbij trouw ter zijde.

Faber, onze code-officier kreeg nog meer rimpels in zijn reeds zo gegroefde snuit, toen hij, elke dag opnieuw, massa's codegroepen te ontcijferen kreeg. Ik hield mij onledig door, meestal in mijn eentje, het verkeer met Allied Head Quarters af te wikkelen.

Intussen, vrienden, is de mogelijkheid lang niet uitgesloten, dat jullie onder het lezen van het dagboek in slaap sukkelt of het geval niet belangrijk vindt, en daarom wil ik jullie een slag vóór zijn, en hier in deze inleiding, speciaal de aandacht vestigen op de moedige en onzelfzuchtige houding van twee vrouwen, nl. de Moeder-Overste van het Alkmaarsche Ziekenhuis en Mevrouw Honig-Klinkenberg uit Koog aan de Zaan. Dit tweetal is een prachtige steun voor ons geweest, zij waren zich bewust van de gevaren, waaraan zij blootstonden, zij gaven alles om de radiodienst stand te doen houden.

Laat dit genoeg zijn, ik lever jullie nu over aan het dagboek.

Jack.

Volgens een mondelinge afspraak met het Hoofdkwartier (H.K.) van de verzetsgroep Orde Dienst (O.D.) zou ik bericht krijgen, zodra zich de noodzaak zou voordoen om het radiostation van Gewest Elf (G-11, Noord N.H.) dag en nacht te bezetten.

Zo'n bericht zou voor mij betekenen dat ik mij voortaan niet meer met tussenpozen, doch ten volle aan het illegale werk zou moeten geven en bijgevolg mijn burgerwerkkring wel vaarwel kon zeggen. De O.D. werd later met de andere verzetsgroepen verenigd en het geheel Nederlandsche Binnenlandsche Strijdkrachten (N.B.S.) genoemd.

Het bericht om permanent op het radiostation te komen, bereikte mij op Dinsdag 5 Sept. '44. Ik meldde mij prompt ziek bij P.T.T., na den vertrouwden controle-rend geneesheer te hebben ingelicht. Toog daarop naar het opgegeven adres: Stationsweg 58, Alkmaar, trof daar den Heer Vlotman, bewoner van het perceel en lid van de O.D., mijn collega's Jan Zandbergen en Jan Koole,

den codeofficier Faber en maakte daar geleidelijk kennis met meerdere O.D. leden. Zou voorlopig op Stationsweg 58 mijn bivak opslaan. Er was nog weinig radioverkeer, het gewest Alkmaar, waartoe ons radiostation behoorde, had nog geen contact met andere gewesten; de in gebruik zijnde code leverde nogal wat moeilijkheden op. Jan Zandbergen, de radiotechnicus, had behoorlijke ervaring als telegrafist. Ik heb daarop in nauwe en prettige samenwerking met Jan Z. een aantal uitzendingen met gewest 10 (Amsterdam) tot stand gebracht, code-moeilijkheden met den C.O. Faber overwonnen, terwijl Jan Z. de zend- en ontvangapparatuur geleidelijk verbeterde. Ongeveer half September kunnen wij aan het H.K. berichten, dat er een vlotte en betrouwbare radioverbinding bestaat tussen gewest 11 (Alkmaar) en een aantal andere gewesten.

Wij vermaken ons overigens wel op het zolderkamertje bij Wim Vlotman. Dik Daalder kwam eens binnen met zijn zakken vol handgranaten; terwijl wij de dingen bekijken en de werking en constructie ervan wordt verklaard, laat iemand plotseling de wekker aflopen, hetgeen enige schrik veroorzaakt, waarvan vooral Jan Z. blijk geeft, door de benen te nemen.

Hij wordt door ons gelach weer gauw teruggelokt.

Enige dagen later neemt Jan Z. wraak door in de radiohut rustig een revolver te demonteren en wakte daarmee grote onrust op. Jan Koole draaide als een tol op zijn stoel rond en kon geen teken meer opnemen, zolang Jan Z. met zijn revolver bezig was. Vlotman, Daalder en ik zaten met een mandje pruimen tussen ons in de zaak rustig aan te kijken.

Wij onderhouden een regelmatige radiowacht, wisselen enkele berichten met andere gewestelijke zenders. Heb begin October een ernstig gesprek met Jan Z. Deze is van opinie dat wij niet volkomen veilig zijn op het zolderkamertje, dat de radiohut min of meer een plaats van samenkomst wordt en dat reeds te veel mensen weten of vermoeden dat er een radiostation aanwezig is. Ik heb aanvankelijk getracht om Jan Z. tot andere gedachten te brengen, maar kom toch ook meer en meer tot de overtuiging, dat Jan gelijk heeft, dat het geen kinderspel is om een "terroristen"-zender te bedienen, dat ons werk toch werkelijk een geheim moet blijven enz. en dat het geen overdaad zou zijn om met de apparatuur

te gaan verhuizen.

Maar waarheen?

Wij leggen de kwestie aan het H.K. voor en aldaar is men ook van mening, dat meer veiligheid gewenst is.

Het zoeken van een ander geschikt onderdak wordt aan ons, Jan en mij overgelaten. Wim Vlotman vindt het minder prettig, dat wij zijn woning willen verlaten; hij zou gaarne zien, dat wij tot de bevrijding op de zolderkamer bleven werken; doch safely first, en moeilijkheden als verwarming, slaapgelegenheid en last not least de arrestatie door de S.D. van de radioploeg Breda, geven de doorslag. Toen het bericht van de arrestatie onzer Bredasche collega's binnenkwam, bracht dit de noodzaak mee om onze apparatuur voorlopig veilig op te bergen, en de in gebruik zijnde code te laten varen. Wij kregen hierdoor volop gelegenheid om andere huisvesting te zoeken.

In deze periode valt ook de zwarte dag van Ursem, waar, in een nachtelijk vuurgevecht met landwacht en Duitschers een zevental onzer mensen sneuvelde, waaronder Piet Wagenaar.

Frans v/d Zijde werd gewond gevangen genomen en later in de tuin van de Ortscommandantur Alkmaar gefusilleerd. 4 man van de landwacht en ongeveer 10 Duitschers werden bij Ursem gedood.

Jan Z. zoekt intussen Alkmaar af, om een geschikt onderdak te vinden. Dit blijkt uiterst moeilijk te zijn, wij willen een pand hebben waar een behoorlijke doch onopvallende zendantenne gespannen kan worden, waar electriciteit is, slaapgelegenheid voor 3 of 4 man enz.

November 1944.

Op aanraden van den Heer J. Plas zullen we een bezoek brengen aan den Broeder Overste van de Sint Willebrordusstichting te Heiloo (tevens Duitsch Marine-lazaret). Dit gebouw voldoet aan al onze eisen en de zender zou daar volgens ons wel ondergebracht kunnen worden. Jan en ik dus naar den Br.Ov.

Wij worden door hem ontvangen en bespreken de mogelijkheden en moeilijkheden! Het feit, dat een gedeelte van het gebouw als Duitsch hospitaal is ingericht, voelen wij niet als een bezwaar. Wat minder prettig aandoet, is het feit, dat de gebouwen en terreinen door landwacht worden bewaakt en Br.Ov. vindt dit bezwaar onoverkomen-

lijk; hij acht het gevaar voor de Stichting en de inwoners te groot. Hij adviseert ons om met den Heer Rector v. Hoek in overleg te treden, misschien kan Hr. Rector ons behulpzaam zijn. Jan en ik voelen echter het bezwaar om nog meer personen van onze plannen en werkzaamheden op de hoogte te stellen, doch stappen er tenslotte overheen, want een geschikt onderdak moet er toch komen. Door de scherpe distributie van electriciteit, gaat de stroomvoorziening voor een radiostation ook moeilijkheden opleveren, wij zijn echter meestal wel in staat een clandestiene aansluiting te maken. Een accubatterij van 60 V. is aanwezig, doch moet toch ook geladen kunnen worden.

Ontvang op 7/8 Nov. een circulaire van het H.K. met een nieuwe indeling van de functies bij de radiodienst, nl.

1. Chef marconist Verhagen.
2. Marconist/technicus Zandbergen.
3. Code-officier Faber.
4. Marconist/administrateur Koole

Op 8 Nov. meldt Jan Koole zich ziek, diphtheritis, hij is dus voorlopig uitgeschakeld.

Jan Z. en ik zijn intussen op bezoek geweest bij Rector v. Hoek van de Willebrordusstichting.

Na veel en lang debatteren sluit onze huisvesting aldaar opnieuw af op de aanwezigheid van landwacht in het gebouw. De rector oppert evenwel de mogelijkheid om in het St. Elisabeth Ziekenhuis te Alkmaar te gaan werken en bezorgt ons een introductie voor de Moeder Overste. Met deze introductie in de zak en nieuwe hoop begeven wij ons in pikdonker en stromende regen via een achteruitgang der Stichting naar mijn woning, waar we met warme pannenkoeken op de potkachel gebakken, worden ontvangen.

Toen volgde ons eerste bezoek aan de Moeder Overste van het St. Elisabeth Ziekenhuis.

Wij worden ontvangen in kamer 2, en in een gemakkelijke fauteuil gezeten, steken wij onze speech af en, hoewel M.Ov. eerst wel vond, dat wij veel van haar vroegen, stond zij aan 't eind der le bespreking niet afwijzend tegenover onze wensen.

M.Ov. wil enige dagen bedentijd nemen, alvorens te besluiten, ziet nog vele bezwaren in de aanwezigheid van vele verpleegsters, dienstmeisjes, inwonend personeel

e.d.

Wij áf, en prompt na 2 dagen terug in Kamer 2. Slagen erin de bezwaren (verpleegsters, dienstmeisjes e.d.) te ontzenuwen en M.Ov. besluit om ons met de Zender te huisvesten. Zij heeft een kamertje op het oog, naast de Röntgenafdeling, we moeten dan echter denbetreffenden geneesheer inlichten, want bedoeld kamertje wordt door hem gebruikt. Alweer een tussenpersoon, in dit stadium echter niet te vermijden.

Dus óp naar den dokter; hij ontving ons uiterst wantrouwend, de positie voor beide partijen was ook verre van gemakkelijk. Resultaat nihil - De dokter was erg geagiteerd, wij hadden er spijt van hem er in betrokken te hebben.

Wij vallen dus weer terug op M.Ov. en de kans op succes lijkt ons niet groot meer, doch wij houden vast en gelukkig laat M.Ov. zich ook niet ontmoedigen door het mislukken van de eerste poging.

Zij komt nu met een nieuwe tussenpersoon, ach, dat is niet te vermijden! Natuurlijk komt het denkbeeld bij ons op om de hele radiofabriek bij Jan of bij mij thuis te monteren; dan hebben we geen tussenpersoon nodig; onze wederzijdse echtgenoten zijn moedig genoeg om zender + rompslomp onder te brengen, maar het is met de beroerde voedseltoestand onmogelijk om 4 man te voeden, bovendien is er geen slaappleats (wij hebben beidenevacue's in huis) en geen electriciteit meer.

Wij strijken weer neer in Kamer 2 en M.Ov. brengt den Opzichter van het Ziekenhuis, den Heer v. Hove binnen. Na enige aarzelen en tasten gaat v. Hove spijkers met koppen slaan. Onder onze gezamenlijke druk (v. Hove, Jan en ik) gaat M.Ov. er mee accoord om een badcel (Kamer Nr. 209) van het „Slot“, de woon-en verblijfplaats der Nonnen, in te richten als radiokamer. Dit was van M.Ov. een moedig besluit!

Een "terroristen" zendstation in het „Slot“, een gedeelte van het Ziekenhuis, dat immers voor alle burgerpersonen verboden terrein is! Onze warme dank aan M. Ov. en den Heer v. Hove.

Van M.Ov. krijgen wij een aantal raadgevingen, o.a. de meest geschikte tijden te kiezen om in en uit te gaan, het vermijden van ontmoetingen met Nonnen, verpleegsters, dienstpersioneel etc.

De Nonnen te ontlopen blijkt uiterst moeilijk, wij wonen te midden van haar, moeten noodzakelijk wel eens in en uitgaan, bovendien bewegen de nonnen zich nagevoeg geruisloos. "Ongewenste ontmoetingen" met nonnen vinden dan ook al spoedig plaats, hetgeen wij direct aan M.Ov. melden. M.Ov. schrikt hier wel even van, maar neemt de juiste maatregel, nl. de nonnen toe te spreken en te zeggen, dat mogen de nonnen dingen op het Slot ontdekken, die hun vreemd voorkomen, dan moeten zij niets vragen of zeggen, doch naar M.Ov. gaan, die hun dan zal inlichten c.q. geruststellen.

Spoedig hebben Jan en ik Zender en ontvangers, gereedschap enz. vervoerd van Stationsweg 58 naar kamer 209, wij deden dit alles in de schemer, per fiets. Kamer 209, is nu badkamer áf, en wij hebben de sleutel. In recordtijd spannen we een antenne onder het dak van de Kapeltoren, dus binnenshuis, moeten soms vluchten of ons verbergen voor plotseling verschijnende nonnen. Wij ondervinden veel medewerking van v. Hove en Jan weert zich geweldig in de hanebalken.

Het opstellen van onze 40 Watt zender en de ontvangers is ook weldra gebeurd, alles wordt echter zodanig gemonteerd, dat binnen weinige seconden, bij event. alarm de gehele installatie in een koffer kan verdwijnen en op zolder worden opgeborgen.

Wij vinden daar ook een geschikte schuilplaats voor onszelf. Ik maak per radio spoedig verbinding met bevrijd gebied, Eindhoven, en we onderhouden regelmatig radioverkeer met Allied Head Quarters, Amsterdam, Haarlem, 't Gooi enz.

M.Ov. heeft intussen de badkamer bewoonbaar laten maken. 2 tafeltjes en 2 bedden worden er geplaatst; een mat op de stenen vloer en een schemerlampje maken het verblijf al aangenaam, wij promoveren het zeepbakje van het bad tot asbak, ik breng een klokje mee, de noodzakelijke toiletartikelen komen en v. Hove laat een flinke kist timmeren om een en ander in op te bergen. Eén der nonnen, Zuster Bertranda, wordt door M.Ov. in vertrouwen genomen, zij zal ons eten en drinken brengen en verzorgen. Zuster Bertranda wordt door ons omgedoopt in "Manna". Wij spreken af, dat M.Ov., de Hr. v. Hove en Manna het V teken,....-, op de deur zullen kloppen als zij binnen willen komen. De deur houden wij steeds op slot en andere klopjes die ook herhaaldelijk

voorkomen (vermoedelijk nonnen die een bad willen nemen) laten wij onbeantwoord.

Manna wordt onze goede vriendin, die na enige dagen al op goede voet geraakt met de pieptootjes van zenders, niet boos is als wij as morsen of de beddenniet al te netjes hebben opgemaakt.

Wij leven en werken betrekkelijk rustig verder, in afwachting van de razzia op mannen van 17-40 jaar die spoedig in Alkmaar en omgeving verwacht wordt.

Op 11 Dec. ga ik naar huis om thuis mijn verjaardag (12 Dec.) te vieren, Jan neemt de radiodienst waar, tot dat ik terug kan komen.

En 12 Dec. werd de dag van de razzia!

Een aardig verjaarscadeau van de Hunnen. Ik was thuis tamelijk veilig, had een goede schuilplaats gemaakt, waarin ik zelfs kon slapen als het nodig mocht zijn. Ik ben er dan ook goed doorgekomen. Nu Jan; hij werd om kwart over 6 gewekt door Manna met een nijldige serie V's op de deur. Zij kwam vertellen, dat de telefoonverbinding met de stad verbroken was, daaruit concludeerde Jan, dat de razzia spoedig zou beginnen.

Zijn eerste werk was zich aan te kleden, en de radio-apparatuur op te bergen; alle voorwerpen die niet tot een badkamer behoren, werden verstopt.

Manna bracht hem een zakje met boterhammen en sprak af, dat zij zou "kuchen" op de zoldertrap als de kust weer veilig was. Jan kroop in de schuilplaats op zolder, hoorde veel geschiet in de buurt van het Ziekenhuis, maakte af en toe een inspectietocht op de zolder en hield zich verder rustig. Het was erg koud op zolder - De Duitschers hadden om half 7 al orders gegeven, dat alle deuren en ramen van het ziekenhuis gesloten moesten blijven en dat er niemand in of uit mocht gaan.

Het werd 's avonds 6 uur voordat Manna op de zoldertrap stond te kuchen en Jan dus te voorschijn kon komen. Vufl, verkleumd en hongerig komt hij naar beneden, krijgt van M.Ov. een goudreinet en de raad om een bad te nemen, hetgeen hij prompt doet. Beiden hebben we dus de razzia overleefd.

Ik ben, terwille van de veiligheid, nog enige dagen thuisgebleven, het was op straat niet veilig en ik hoorde herhaaldelijk, dat mannen door de smerige landwachtliden werden ingerekend en aan de Hunnen uitgeleverd.

Het was dus oppassen op straat. Ik ben op 15 Dec. van huis gegaan en bereikte veilig kamer 209, waarop Jan enige dagen naar huis ging.

Wij onderhouden een regelmatig radioverkeer zonder schokkende gebeurtenissen. Ik zal het verhaal nu in dagboekvorm voortzetten.

Zaterdag 23/12.

Wij krijgen via Faber bericht, dat het H.K. gevestigd in "Huize Westerlicht" in de afgelopen nacht door S.D. werd omsingeld. De ingestelde huiszoeking in "Westerlicht" bleef gelukkig zonder resultaat, hoewel het H.K. met alle rompslomp daarvan, aldaar aanwezig was. Dit bewijst hoe nuttig de grote voorzichtigheid is die het H.K. steeds in acht neemt - zulks in tegenstelling met ons radiostation in de dagen, dat we nog vanuit de Stationsweg 58 opereerden. Toen was de voorzichtigheid wel eens zoek, maar dat behoort gelukkig tot het verleden. Wij verzenden telegrammen betreffende de overval naar Eindhoven en naar Amsterdam. Krijgen instructies de zender op te bergen en alleen te luisteren, delen dit ook mede aan Eindhoven en Amsterdam.

De omgeving van het overvallen H.K. vermijden wij natuurlijk. De zender verstoppen we op de zolder, het pleatstroomapparaat verdwijnt in de linnenkamer der nonnen. De ontvanger met batterijen enz. doen wij na gebruik in een koffer, zodat alles klaar is om onmiddellijk verstopt te worden.

Met collega Jan de situatie besproken en wij besluiten om rustig in kamer 209 te blijven luisteren, de Kerstdagen naar huis te gaan, aangezien er toch niets te zenden is.

Dus: X'mas at home.

Zondag 24/12.

's Morgens uitgeluisterd, wij worden niet aangeropen. Krijg bericht, dat er gisteren weer straatrazziaswaren in Heiloo, met het advies om uit de buurt te blijven. Ben 's middags naar Neef Jan Verhagen gefietst en vandaar naar Heiloo (Radio Centrale) getelefoneerd of de kust weer veilig is.

Alles weer rustig, waarop ik naar huis ga. Jan sluit het radiostation, meldt ons af bij Manna en gaat ook naar huis voor de Kerstdagen, doch zal een of tweemaal per dag even uitluisteren.

Maandag, 25/12.

le Kerstdag. Helder vriesweer, op ondergelopen land wordt al druk geschaatst.

Schaatsen voor dochter Helen opgediept en zij ook naar 't ijs. Succes echter gering, schoenen zijn te slecht, heb helaas geen andere voor haar.

Een aantal brieven geschreven naar vrienden en kennissen een beetje geholpen in de huishouding, hout gehakt e.d. 's Avonds een vals persoonsbewijs gemaakt met behulp van J. Plas. Ik ben nu burger van de gemeente Obdam en 41 jaar oud!

Ik hoop, dat ik er geen gebruik van behoef te maken.

Dinsdag 26/12.

Nog helder vriesweer, geen wind, de kachel brandt nog lekker. 's Middags met mijn vrouw op visite bij Wed. Bakker, zij vertelde dat moffen 3 mud kolen en 1 mud tarwe bij haar weghaalden, en dat zij, sinds haar man op 3/9/44 door N.S.B.-ers werd vermoord, nog veel leed van moffen en N.S.B.-ers ondervond. De N.S.B. burgemeester van Heiloo ontziet haar ook niet.

Ellendige geschiedenis, Dirk Bakker gaf zijn leven en redding door zijn zwijgen anderen. Hij wist o.a. ook, dat ik een zender bediende, hij had voor accu's gezorgd enz. Beroerd, dat ons H.K. na de overval bijna onbereikbaar is, wil de gebeurtenissen bij Wed. Bakker aan H.K. doorgeven. Zal er in ieder geval met collega Jan over spreken, die weet misschien wel raad.

Woensdag 27/12.

Om 9.30 naar Alkmaar gefietst, collega Jan opgepikt en samen naar kamer 209. Geen bijzonderheden in het radioverkeer. Een 1 lamps-batterij-ontvanger van huis meegebracht met defecte lamp. Hersteld. Overal in de stad zijn biljetten aangeplakt met oproep tot aanmelding voor Duitschen arbeidsslaaf!

Het wordt ook steeds onveilig om op straat te komen voor mannen beneden 40 jaar. Jan en ik besluiten daarom zo snel mogelijk eens op tarwe en aardappelen uit te gaan, de voorraden zijn thuis erg klein. We zullen vanmiddag nog naar Dirkshorn fietsen, daar weet ik een adres voor aardappelen. De radiospullen verstoppen we op de bekende plaats op zolder. Bij terugkomst op de zolder komt juist een non uit de nabij gelegen linnenkamer. Jan snelt naar 209, wordt gezien, doch de non

zegt niets, kijkt alleen erg verbaasd. Haar verbazing zou echter nog groter worden, zij stapte n.l. regelrecht naar het washok, waarin ik gevluht was. Ik hield krampachtig de deurknop vast en hield de deur zo gesloten. Na enige vergeefse pogingen, om de deur van het washok te openen, gaat de non weer zwiiggend weg. Ik nu naar 209, waar Jan door het sleutelgat alles had gezien en de grootste pret had.

's Middags per fiets naar Dirkshorn, maar komen zonder aardappelen thuis. Wij ontdekken dicht bij Dirkshorn een vrij nieuw Duitsch peilstation, wij tellen 10 ontvangramen. Dit zaakje kan wel eens gevaarlijk worden voor ons en voor onze collega's. Nemen positie en bijzonderheden goed op en besluiten dit geval per radio op te geven aan H.K. Eindhoven, dan zal het peilstation wel eens een beurt van de R.A.F. krijgen. Jan gaat naar huis, ik slaap in 209.

Donderdag 28/12.

6 uur opgestaan, direct in het warme bad gestapt. Kamer opgeruimd, omroep beluisterd en op 100 M. uitgeluisterd. Blij, dat het Deutsche offensief in België en Luxemburg eindelijk tot staan komt.

Manna brengt het ontbijt en 2 pakjes brood voor onderweg, want Jan en ik gaan vandaag naar boer Blaamboer in Kolhorn, misschien heeft hij tarwe voor ons.

Jan om kwart voor 10 van huis gehaald, nemen een fles mee, misschien is er olie te koop. De wegen zijn erg glad, veel valpartijen onderweg, wij scheren en glijden gelukkig overal langs zonder vallen.

De jacht op olie mislukt. Bij Blaamboer eten wij ons brood op, tot \pm 3 pm. gepraat over luchtvaart, zeevaart, politiek en oorlog en ieder voorzien van 80 pond tarwe. Wij gaan weer huiswaarts, d.w.z. Jan naar huis en ik naar 209. De fiets + tarwe in de garage gezet. Manna brengt een bord hete soep en wat brood. Nog wat geluisterd en schrijfwerk gedaan. 21.45 naar bed, behoorlijk moe van de moeilijke fietstocht.

Vrijdag 29/12.

Word om \pm 1 uur vannacht gewekt door hele serie's ...-- op de deur geroffeld.

Krabbel slaperig overeind en vraag wat er "loos" is, laat dan Manna binnen; zij fluistert: "Er is beneden onraad, U moet direct naar de schuilplaats, ik zal nog

even uitvissen, wat er precies aan de hand is." Ik schiet snel wat kleren aan, bed rechtgetrokken, ontvanger met papieren in de koffer gestopt; klaar om naar de koude zolder te klimmen. Wacht nog even de terugkomst van Manna af. Zij komt weldra terug en vertelt, dat er bij de hoofdingang enige moffen zijn, die een gewonde zoeken, die vermoedelijk hier binnengevlucht zou zijn, na een schietpartij. Moffen nemen genoegen met de mededeling, dat niemand het Ziekenhuis is binnengebracht of-gekomen, vertrekken daarna weer. Den toen weer heerlijk in bed gekropen, met het veilige gevoel, dat M.O. tijdig alarm laat maken. Voordat de Hunnen het "Slot" betreden, zitten Jan en ik met de radioinstallatie al lang op de zolder verborgen.

Om 6.30 weer opgestaan, geschoren met een slecht mesje, kamer opgeruimd en ontbeten. Manna vertelt, dat de non-portierster vreemden nooit direct binnenlaat; onder motief, dat ze de sleutel (die ze bij zich draagt) gaat halen, maakt de non telefonisch alarm naar M.O. Deze wekt direct Manna en Manna is dan spoedig aan het...-- tikken op onze deur. De rust is gelukkig weergekeerd. Wacht nu de komst van Jan af en ga dan boodschappen doen en de tarwe naar huis brengen. Er was weer eens mensenjacht tussen Alkmaar en Heiloo, hetgeen mij noopte langs bospaadjes terug te keren.

Om 3 pm. weer veilig in kamer 209 met Jan. Wij moeten op straat toch duivels goed oppassen. En binnenshuis ook, want wij ontdekken een Deutsche radioauto die langzaam rijdend het Ziekenhuis passeert en kennelijk jacht maakt op onze zender! Gelukkig wordt er door ons niet uitgezonden anders zou dit wel eens mijn laatste aantekening kunnen zijn in dit dagboek. Wij handelen snel, alle toestellen zijn binnen enkele ogenblikken verdwenen, cel 209 opgeruimd en per fiets achter de auto aan. Grijnzend trappen wij voort, de radioslee verdwijnt in de richting Dirkshorn! Als de R.A.F. iets voor ons voelt is dit jullie laatste rit heren Hunnen.

Direct na terugkomst stel ik een bericht samen omtrent het Deutsche peilstation onder Dirkshorn, kan het H.K. niet bereiken en zal het bericht dus op eigen verantwoording verzenden. Breng het volgende telegram naar de C.O.: H.Q. g 18 from Chief radio g 11= Radio Service

threatened by german radio bearing station stop position as follows moving from Dirkshorn in Southerly direction along road leading to Oudkarspel some 550 yards outside Dirkshorn boundary and 35 yards east of this road stop newly erected bearing station recognizable by two low red brick buildings black flat roofs on which ten circular d f aerials.

Nu maar afwachten, ga om 10 uur naar bed, Jan is naar huis gegaan.

Zaterdag 30/12.

Sta om half zeven op en neem eerst een heet bad, Manna brengt om 8 uur het ontbijt, echt hemelbrood. Zender en ontvanger van de zolder gehaald en opgesteld. Het plaatstroomapparaat staat in de linnenkamer, hoor daar echter enige nonnen spreken, moet dus even wachten. Om 9 uur is het daar stil en ik sluip geruisloos de linnenkamer binnen. Wel geruisloos maar niet onzichtbaar daarom! Was bezig het P.S.A. los te wurmen, toen ik gestoord werd: licht kuchen van een non, die vanaf een rustbed met verbaasde blikken naar mij lag te kijken! Hoewel mijn aanwezigheid op de linnenkamer nu geen geheim meer was, nam ik toch naar de benen, want het is beter, dat de nonnen niet weten, wat ik daar kwam zoeken. De non op het rustbed was en bleef sprakeloos, ik ook. Hoewel ik, het komisch van de situatie aanvoelend, niet kon nalaten tegen de non te glimlachen, vertrok zij geen spiertje. Om 10 uur komt Jan de trappen opsluipen, hij kon ook niet ongestoord 209 bereiken.

Ik had hem al horen debatteren met een dienstmeisje, dat hem vertelde, dat hij op de nonnenafdeling niet mocht komen. Jan begon te liegen, dat hij de lift moest nazien en vroeg glashard waar de ingang naar de lift was. Dienstmaagd overrompeld, begon hem uit te leggen, welke deur hij in moest gaan enz.

Hij bereikte daarna ongestoord kamer 209. Om 10.20 verschijnt Manna met 2 koffie, ik vertelde haar het drama met het P.S.A., waarop zij prompt de linnenkamer binnenstapte en sjouwend met het zware ding terugkwam. Manna is onbetaalbaar.

Heb toen spoedig verbinding met A.H.Q. gemaakt en berichten betreffende het Deutsche peilstation bij Dirkshorn overgeseind. Om 2 uur sluiten wij de radiodienst om oud en nieuw thuis door te brengen.

's Avonds een boom langs de Kanaalweg omgezaagd en per

handwagen naar huis gesjouwd.

Dinsdag 2/1/1945.

Om 10 uur in kamer 209 aangekomen, spullen van de zolder gesleept en radiodienst weer geopend. Had 31/12 en 1/1 rustig thuis doorgebracht; uit wat tarwemeel, olie en appels heb ik thuis op de potkachel appelflappen gefabriceerd. Om 10.30 komt Manna met de koffie, en na wederzijdse nieuwjaarswensen vertelt zij dat wegens gebrek aan theesurrogaat, de thee 's middags en 's avonds zal moeten vervallen. Even later weer een V tikje op de deur en wij laten M.O. binnen, die ons, met het oog op de volgens haar zeer gevaarlijke radiozenderij, persoonlijk haar beste wensen voor 1945 komt brengen, dat wij er heelhuids door mogen komen, enz. Daarna een geanimeerd praatje over de oorlog, wij geven haar de koppen van het nieuws en M.O. lost weer op in het grote gebouw.

Enige telegrammen van A.H.Q ontvangen en bij de C.O. bezorgd. Om 9 pm komt Manna toch nog met een kop thee, vermoedelijk de laatste. 21.30 naar bed.

Woensdag 3/1.

Om 7 uur opgestaan, opgeruimd en ontbeten. Om 8.30 naar de C.O. om telegrammen uit te wisselen. 10.30 komt Jan binnen en vertelt dat de landwacht hem gisteravond wilde aanhouden, doch dat hij gelukkig per fiets in 't donker kon ontkomen.

Hij reed het trottoir op, torpedeerde in zijn haast 2 dames, maar kwam veilig thuis. Het wordt intussen steeds moeilijker om over straat te gaan.

Het H.K. laat, na de overval op 23/12, weinig van zich horen, wij beschikken slechts over een langzaam schriftelijk contact met H.K., zodat wij bijna altijd gevaarlijke paperassen bij ons hebben als wij naar de C.O. gaan. Om 14.30 brengt de Hr. v. Hove een telegram binnen en vertelt tevens dat we vanaf morgen in de kou zullen zitten, de kolen geraken op!

Nog enige correspondentie met Eindhoven, duik daarna om 21.30 mijn bed in, genietend van de laatste dag met verwarming.

Donderdag 4/1.

Sta om 7 uur op, de centrale verwarming is inderdaad afgezet. Alles is erg koud, de betegelde muren, de

granieten vloer, brr.

Manna brengt het ontbijt met een kop hete thee. Jan neemt de radiowacht en is al spoedig in verbinding met Eindhoven. Ik grasduin een beetje in de administratie, het is te koud om te schrijven, schei er maar gauw mee uit. Ga in de namiddag maar naar huis om morgen, de 66ste verjaardag van mijn vader, thuis te zijn. Ik blijf het weekend thuis, Jan neemt de dienst alleen waar.

Zondag 7/1.

We hadden thuis pap uit de centrale keuken. Est bakte er wat aardappels bij, hadden zodoende nog een dragelijk maal. Ik hoor bij mijn burens vertellen, dat er gister een radiostation bij Dirkshorn door Engelsche vliegers werd aangevallen.

Direct op de fiets naar Alkmaar gegaan en telefonisch bij mijn neef Jan Verhagen geïnformeerd naar bijzonderheden. Inderdaad is het Duitse radiopeilstation, waarover wij telegrafeerden (zie Vrijdag 29/12/44), groten-deels vernield.

Duitschers waren bezig uit de puinhopen nog iets van hun radiotoestellen te bergen!

Mijn eerste werk was om een berichtje te verzenden over de resultaten van de vliegeraanval op ons vijandelijk radiostation, met een bedankje voor de vlotte Service!

Maandag 8/1.

Vandaag is het de laatste dag voor de aanmelding als "Hunnenslaaf". Ik ga om 10 uur per fiets van Heiloo naar Alkmaar om Jan af te lossen. Moet echter terug, want er is weer mensenjacht bij de "muur" nabij Alkmaar.

Bereik toch via de bospaden onze hut in kamer 209. Vind daar Jan, blauwbekkend van de kou, met koptelefoon op. Wij zijn blij als Manna met een bord grauwe erwten en aardappels komt, we kikkeren er even van op.

Wij gaan 's middags naar de C.O. en vinden daar een boodschap van het H.K. om proefuitzendingen vanuit Zaandam op 28 M te beluisteren. Wij spreken met Zaandam af om op Vrijdag a.s. 10.30 uit te luisteren. Jan gaat de ontvanger ombouwen voor 28 M ontvangst.

Ik doe enige vergeefse pogingen om een electr. kachel (125 V) op te dicpen. Krijg wel een toezegging van fam. Joosten uit Café "Kinheim".

Geef, ondanks de kou, Jan Engelsche les.

Manna komt om 9 uur met een kop hete koffie, waarna Jan en ik gauw onder de wol kruipen, we zijn steenkoud, maar kunnen niet nalaten tegen elkaar te grinniken, beiden denken wij aan de aan flarden geschoten richtingzoekers bij Dirkshorn.

Dinsdag 9/1.

Wij kruipen om half 8 met tegenzin uit bed; maar laat ik niet verder over de koude zwetsen, het wordt eentonig en ik word er nog kouder van. Jan prutst nog wat aan de k.g. ontvanger, ik doe af en toe pogingen om contact met A.H.Q. te maken, doch zij hebben het er te druk. Bovendien zakt mijn werklust met de thermometer! Manna, onze goede fee komt met een warmwaterstoof aandragen, we houden nu in ieder geval warme voeten. Jan gaat even naar huis en zal tevens trachten de elektrische kachel te krijgen, die mij gisteren beloofd werd. Jan komt inderdaad boven water met een klein ding, dat wij snel aanzetten. Manna haalt tegen de avond de warmwaterstoof weg, die moet naar een ziekenzaal. Gaan verder met de Engelsche les en om 9 uur naar bed. Laten de electr. kachel vannacht aan staan, wat een weelde!

Woensdag 10/1.

Na het ontbijt komt M.O. even aan, bewondert onze mini-atuur straalkachel, vertelt dat er eerstdaags weer wat kolen komen, dan zal de centrale verwarming 2 of 3 dagen per week gestookt worden. Geven M.O. de laatste nieuwsberichten. Maak verbinding met Eindhoven, daarna gaat Jan nog iets aan de Ontvanger prutsen. Manna bracht vanmiddag een bord erwtensoep en rode kool met aardappelen. 's Middags gaan we even de stad in, berichten naar C.O. gebracht, thee gedronken bij Jan thuis. Hij neemt wat gereedschap en onderdelen mee om het P.S.A. te verbeteren. Hebben de gehele avond aan het P.S.A. gewerkt en de administratie bijgehouden. De centrale verwarming wordt 's avonds aangezet, waardoor het verblijf heel wat aangenamer wordt. Gaan om 21.30 naar bed, nadat ik nog enige telegrammen naar G-18 gezonden heb.

Donderdag 11/1.

Door de verbeteringen aan het P.S.A. is de zender iets krachtiger geworden, wij maken zeer vlotte verbindingen

met Eindhoven e.a. Ik ga vanmiddag naar huis, tot Zaterdagmorgen, Jan zet de zaak voort. In het Heilooër bos wat hout gezaagd, er staat bijna geen boom meer ondanks toezicht van Jan Hagels, die inderdaad nog wel eens schieten ook. Ik zeil er met mijn handwagen veilig tussendoor. Vrijdag 12/1 weer wat hout gehaald, vermoedelijk wel voor 't laatst, toezicht wordt te scherp, nu het hout haast op is!

Zaterdag 13/1.

Ga om 08.30 per fiets van Heiloo naar Alkmaar. Bemerkt in de verte onraad, d.w.z. soldaten midden op de straatweg en er is geen enkele tegenligger op mijn weg. Draai om en zal terug gaan naar Heiloo, maar het is niet meer nodig, vanachter het struikgewas richten moffen de geweren op mij en enige anderen en wij moeten doorgaan naar Alkmaar. Wat een ellendig gevoel om zo bewust in de Hunnenfuik te lopen. Ik kan wel huilen, maar vertrouw verder maar op mijn valse persoonsbewijs, een vrijstelling van P.T.T. heb ik niet gekregen.

Heb onderweg mijn zakken nagegaan en "verkeerde" papieren, waaronder een lijstje met roepletters, vernietigd, mijn koffertje met defecte ontvanger en enige boeken van Churchill houd ik echter bij me.

Ik word nu met vele anderen in de tuin van een villa gedreven, vrouwen en kinderen eveneens.

Ontmoet o.a. als medeslachtoffer Jan Plas, mijn buurman en diens ondergedoken zwager. Om half 12 wordt de mensenjacht gestaakt en de vrouwen en kinderen kunnen vertrekken. De gehele tuin is steeds omsingeld, er is geen ontsnapping mogelijk.

Een aantal Nederl. agenten helpen de moffen. Een groot aantal mannen beneden de 40 jaar wordt vastgehouden, en mijn vals P.B. slaapt mij er door. Ook Jan Plas komt er uit. Ga nu snel door naar Alkmaar en kom om kwart voor 1 in kamer 209 aan, waar Jan erg ongerust op mij zit te wachten. Ben natuurlijk te laat voor de k.g. proeven met Zaandam. Jan heeft van alles geprobeerd, doch Zaandam (Z N S) niet gehoord. Zullen opnieuw een afspraak maken.

Zondag 14/1.

Rustige dag met enig radioverkeer. Ben nog vergenoegd, dat het Obdammer P.B. zo keurig functioneerde gisteren. Wissel enige telegrammen uit met de C.O. en slaag er in om een "echte" straalkachel voor 125 Volt machtig te

worden. Nu is het koude-probleem van de baan. Vanavond om half tien een heerlijk bad genomen, schoot om 10 uur mijn bed in.

Maandag 15/1.

Om 7 uur opgestaan, een klein wasje (wat ondergoed) gedaan, ontbeten en er ontwikkelt zich een vrij druk radioverkeer met Eindhoven. Ik ga om half 12 even naar de kamer (32) van den Heer v. Hove om een accu te halen.

Tref het al heel ongelukkig, want een non en een dienstmeisje komen juist de trap op. Zie nog kans om ongezien het werkhok te bereiken en zet mij schrap tegen de deur, want non + dienstmeisje koersen recht op het werkhok af. Zij doen enige vergeefse pogingen om binnen te komen en zeggen tot elkaar, hoe vreemd zij het vinden, dat de deur niet open kan. De non gaat M.O. halen en ik maak van de gelegenheid gebruik om de zoldertrap op te klimmen en dan door het trapluik de gebeurtenissen verder af te kijken. Tot mijn grote verbazing hoor ik Jan spreken met de dienstmaagd, hij moet zgn. naar de liftkabels kijken en komt de zoldertrap op, waar hij mij weer ontdekt. We hebben moeite om niet hardop te lachen, M.O., de non en het dienstmeisje staan nu in het werkhok en niemand (behalve M.O.) begrijpt waarom nu de deur plotseling wel open gaat. Even later is de kust veilig en M.O. ziet ons lachend weer vertrekken.

Nog naar C.O. geweest, nog wat berichten van en naar Eindhoven, ga dan om 10 uur naar bed.

Dinsdag 16/1.

Om 7 uur naar B.B.C. geluisterd, het oorlogsnieuws wordt weer veel gunstiger. Geef het belangrijkste nieuws aan Manna. We zullen om half elf weer proeven nemen met ZNS op 28 M en op 20 M, die op een mislukking uitdraaien, geen spoor van ZNS gehoord. Spreken telefonisch met ZNS af, dat ik morgen naar Wormerveer zal komen om tot een goede regeling te komen. Ga in de namiddag naar huis, Jan verzorgt het vrij drukke verkeer met G-18.

Woensdag 17/1.

Om 12 uur per fiets naar Wormerveer vertrokken, zal daar in Ampèrestraat 10 "Ampi" ontmoeten en den mar-

conist van ZNS. Half 2 aangekomen en vind daar o.m. den Hr. v. Straaten van het H.K. Verschillende radiokwesties besproken en tot de beslissing gekomen om de 20-28 M proeven te staken, de zenders en ontvangers om te bouwen voor 80-100 M en op 95 M de radiocorrespondentie te gaan afwickelen.

De veranderingen aan de apparatuur zullen onder toezicht van Jan komen, die dus enige dagen zijn tenten in Wormerveer zal moeten opslaan. Om 4 uur weer huiswaarts, onderweg goed opgelet om niet nogmaals bij een mensenjacht te worden opgepikt. Ruim 5 uur thuis, en hoor daar dat 's middags onze vriendin Toet met haar zuster uit Amsterdam zijn geweest om wat eten in te slaan. Hebben haar zo goed mogelijk geholpen.

Toet + zuster komen wegens bandenpech om 8 uur weer teruglopen. Gezamenlijk bij de burens op visite, een beker heerlijke erwtensoep genuttigd en thuis nog wat zitten kletsen, bijna half 1 naar bed. Toet en Emmy slapen op het bedje in de schuilplaats.

Donderdag 18/1.

Om 9 uur van Heiloo naar Alkmaar vertrokken en veilig in 209 aangekomen.

Met Jan de zaak Wormerveer besproken en hij zal daar een paar dagen heengaan. Hebben enig radioverkeer met Eindhoven, de ontvangst is vandaag povertjes. Weinig bijzonderheden. Ga om 10 uur naar bed, het is te koud om te schrijven.

Vrijdag 19/1.

7 uur opgestaan, stormweer buiten. Jan zou vandaag naar Wormerveer gaan, doch stelt de fietstocht een dag uit. Hebben moeilijke verbinding met Eindhoven, het is bijna niet te horen. Geen bijzonderheden, ga om 9,30 naar bed, het is koud ondanks de elektrische kachel, ik zal aan Manna vragen om een extra deken.

Zaterdag 20/1.

Vanmorgen weer geen mooie verbinding met Eindhoven, hoewel iets beter dan gisteren. Er ligt een paar cm. sneeuw, en het sneeuwt nog. Ga vanmiddag naar huis en als er niets bijzonders gebeurt, blijf ik thuis tot Maandagmorgen.

De Russen maken grote vorderingen, staan nog slechts 100 K M van Breslau en dringen O. Pruisen binnen. Om half een komen er nog enige telegrammen voor Eindhoven, dat

wordt een heel karwei met de slechte verbinding vandaag. Even na 1 uur het vertrouwde V tikje van Manna met "dinner". Ik laat haar snel binnen en ga verder met de correspondentie voor Lindhoven. Manna verdwijnt geruisloos en ik verzuim de deur achter haar te sluiten. En natuurlijk blijft dit niet ongestraft! Een half uur later gaat de deur open en er stapt een non binnen, die mij "op heterdaad betrapt". Wat zij denkt weet ik niet, maar zij zag een kerel in pull-over, een seinsleutel in zijn hand, telefoon op zijn kop en een aantal gloeiende lampjes om zich heen! Voordat ik tijd had om een leugentje te lanceren om mijn aanwezigheid in de Nonnenbadkamer te rechtvaardigen, had zij zich omgedraaid en kennelijk verbaasd en geschrokken verdween zij. Ik sloot snel de deur achter haar - als het kalf verdronken is, dempt men de put. Waarschijnlijk gaat zij linea recta naar M.O., dan loopt de zaak met een sisser af en kan ik een verdiende reprimande incasseren. Om 2 uur sluit ik de zaak en berg de apparatuur op de zolder. Jan is al in Wormerveer aangekomen, ik ga naar huis tot Maandag.

Maandag 22/1.

Ben om 9 uur weer present in 209 en tuig zender en ontvanger op. Zal eerst een verbinding met Eindhoven maken en dan proberen om verbinding met Jan in Wormerveer te maken. Prompt op de afgesproken tijd hoor ik op 100 M Jan seinen, JVZ de ZNS grk? De zender is goed, een beetje beverig geluid en iets te vast gekoppeld. Samen brengen wij ZNS op 95 M en de marconist van ZNS komt ook even aan de sleutel. Wij spreken af voor 10.30 morgen. Dat is nu in orde en Jan zal wel weer spoedig terugkomen naar Alkmaar, de radioverbinding met de Zaanstad kan functioneren. 's Middags naar huize Westerlicht gegaan, het voormalige home van het H.K., en aldaar een van onze accu's weggehaald. Morgen kanik de tweede komen halen. De omroepberichten melden o.a. de val van Instertburg en Allenstein in O. Pruisen. De sovjets doen het goed. Na de sensationele bevrijding van Frankrijk en België en Zuid Nederland vallen nu weer de grote klappen in het Oosten. Zo brokkelt het Hunnenbolwerk geleidelijk af. Om half 9 komt Manna vertellen, dat de stad Alkmaar geheel is afgezet, niemand kan er in of uit. Ik zal de radiospullen in de koffer pakken, klaar om bij alarm alles op te bergen, ook mijzelf. Ga om half 10 naar bed, wij leven toch wel op een vulkaan.

Wanneer raken wij die rot Hunnen kwijt? Het wordt hoog tijd. Laat ik er mij niet verder in verdiepen, en rustig gaan slapen. Mosquitoes snorren door de lucht. Zou graag eens zo'n vlucht willen meemaken.

Dinsdag 23/1.

Om half 7 op en om 7 uur languit in 't bad. Wat een weelde; het doet me goed dit nog te hebben in deze ellendige tijd, waarin wij ons nu bijna alles moeten ontzeggen. Helen zou vandaag naar school gaan om wat huiswerk te halen, maar ze heeft geen schoenen meer, kan de deur niet meer uit.

De schoenmaker werkt nog wel, maar waar haal ik boter of zoiets vandaan.....? Dat heb ik niet en dan dus ook geen schoenzool. Klompen ook niet verkrijgbaar voor ons. Ik zal toch eens een beroep op 's schoenmakers hart doen, wie weet. Jan komt om 10 uur binnenzeilen, was gisteravond uit Wormerveer gekomen. Om 10.30 kan hij zelf het resultaat van zijn werk beluisteren, want ZNS meldt zich op tijd. Heer v. Hove komt een uurtje praten bij ons in 209. Er was gisteren inderdaad weer mensenjacht, het is geweldig oppassen. Enfin, ik heb rustig geslapen in 209 ende installatie stond ingepakt.

Verbinding met Eindhoven is vandaag weer als van ouds. Eindhoven nu veel sterker dan de laatste 2 of 3 dagen. Geen bijzondere dingen.

Woensdag 24/1.

Een dag zonder evenementen, M.O. komt een praatje maken. Het offensief in O. Duitsland en Polen maakt overall diepe indruk, Manna vertelt, dat zij twee religieuze medailles in onze hut verstopt heeft, die ons verder tegen alle gevaren zullen beschermen. Als wij ze vinden mogen we ze behouden en moeten die altijd bij ons dragen.

De radiohut wordt "omgekeerd" en eindelijk, van onder een poot van het bad, komen de medailles te voorschijn. Good old Manna.

Enige berichten naar Eindhoven geseind en 's middags weinig te doen gehad. Gisteravond was er opnieuw mensenjacht in Alkmaar.

Donderdag 25/1.

Om 8 uur opgestaan, het is erg koud in 209, de elektrische kachel is bij deze strenge vorst lang niet voldoende. Om half 11 nog even met ZNS in Wormerveer getest.

's Middags naar huis gegaan ondanks de nu bijna dagelijkse straatrazzia's.

Vrijdag 26/1.

's Avonds om half 8 wordt er vlak bij ons huis geschoten en even later komt een jongeman bij de burenen binnenvluchten. Tijdens een mensenjacht in Heiloo zag hij kans te ontvluchten, ondanks het schieten van 2 moffen. De burenen verstoppen hem voorlopig in het kippenhok. Om half 10 neem ik hem mee naar huis en hij brengt een rustige nacht door in mijn geriefelijke schuilplaats, hij vertelde later, dat hij heerlijk geslapen had.

Zaterdag 27/1.

Om 9 uur verdwijnt de vluchteling weer en ik ga even later naar Alkmaar, goed uitkijkend want het is werkelijk gevaarlijk op straat. Alles ligt dik onder de sneeuw en het vriest 11°. In 209 is Jan present, het is er bar koud. De verbinding met ZNS mislukt vandaag. ZNS was de laatste dagen toch al erg slecht. Jan seint nog wat met Eindhoven, er is weinig verkeer. Wij zullen vanmiddag de zender opbergen en naar huis gaan tot morgenochtend. Het is geen pretje in de koude stenen badkamer. 's Avonds gezellig bij de burenen, Est bakte haardkoeken, Jan Plas was er ook.

Zondag 28 Jan.

Vanmorgen al bijtijds weer op de fiets geklommen en naar 209. Een koude ongezellige dag met weinig radioverkeer.

Vandaag is mijn vriend Sem jarig, ondergedoken somewhere, enfin het kan niet zo lang meer duren of wij houden thuis weer een prettige avond met Toet en Sem. 's Avonds nog wat telegrammen, mijn vingers zijn haast te stijf om ze over te seinen.

Maandag 29/1.

Het is prachtig winterweer, heldere lucht, weinig wind, er ligt veel hard bevroren sneeuw. Vandaag de fietstocht naar Zwaag ondernomen, misschien is er iets te krijgen. Door bandenpech 's nachts in Hoorn gebleven. Jan neemt de radiowacht waar.

Dinsdag 30/1.

Hevige sneeuwbuien, wind gaat naar ZW, kracht 6-7. Moeilijke fietstocht van Hoorn naar Zwaag. Bij Fam. ter Hofstede gegeten, kreeg een kleine kaas mee, ook wat

groenten, 's middags weer terug van Zwaag via Hoorn naar Alkmaar. Een koude moeilijke fietstocht, de wegen zijn moeilijk begaanbaar, sneeuwbanken.

Kom om 7 uur doodmoe in Alkmaar, ga direct naar 209 en vroeg naar bed.

Woensdag 31/1.

Nog weinig radioverkeer, ga na het eten naar huis, Jan zet de radio voort tot Vrijdagochtend. Wij krijgen 1 x per week twee broden van de O.D. via den Heer J. Wagenaar. Ga die oppikken en daarna naar huis, waar de broden erg welkom zijn. Overal langs de wegen ziet men honderden trekkers, ik hoop dat de moffen dit ook eens moeten doen.

Vrijdag 2/2/45.

Om half 10 vanmorgen weer per fiets naar 209 in Alkmaar. De weg is veilig vandaag. Jan is ook aanwezig en zit plannen uit te broeden om een nieuwe en iets krachtiger zender te bouwen. Maar de materialen! Ik weet nog een zendlamp, MC 1/50, machtig te worden. Neef Jan V. die ons reeds herhaaldelijk hielp, wil ook de zendlamp afstaan en ik breng de lamp spoedig naar 209, laat Jan voorlopig nog broeden, die Zender komt wel. Maak de gebruikelijke verbinding met A.H.Q. en wij luisteren regelmatig uit. 's Avonds in het bad en 10 uur naar bed.

Zaterdag 3/2.

Tegen 11 uur een V tikje op de deur van 209 en ik laat M.O. binnen. Zij komt vertellen, dat er onraad is, moffen zijn momenteel huiszoeking aan het doen in de machinekamer en wij moeten er rekening mee houden, dat het gehele gebouw doorzocht kan worden. Berg direct de radiospullen veilig weg en wacht in 209 de bui maar af.

Ik krijg van Manna wel bericht, als ik de benen moet nemen. De aanleiding tot de moffenival in het ketelhuis en de machinekamer was een ontvluchte jongen die bij een straatrazzia vanmorgen was opgepikt en vlak bij het Ziekenhuis zijn kans schoon zag en niet aarzelde. Ondanks veel geschiet door de moffen, wist hij te ontkomen. De achtervolgers beweerden, dat de vluchteling de machinekamer was binnengegaan en daar wist men van niets. De knaap was er inderdaad niet. De kortzichtige, teleurgestelde en bovenal sadistische moffennatuur kan natuurlijk het sportieve in zo'n vluchtiging niet naar waarde schatten en de gangsters vergrepen zich toen aan het Ziekenhuispersoneel en eigendommen.

De Heer v. Hove en zijn machinist werden mishandeld en meegevoerd. Een viertal auto's van doctoren, een voorraadje olie en benzine en last not least 5 accu's + laad-inrichting van ons radiostation werden in beslaggenomen. Toen de Hunnen vertrokken waren, begon ik direct de in beslaggenomen accu's weg te slepen, doch toen bleek, dat een der machinisten met zijn leven aansprakelijk gesteld was voor het materiaal, heb ik de zaak voorlopig laten staan. Collega Jan ingelicht en 's avonds ook Jan Plas. Jan Plas wilde gewapenderhand alle geconfisqueerde spullen terug pikken, maar dat voorstel heb ik afgewezen in verband met eventuele moffenmaatregelen tegen het Ziekenhuis.

Wij schudden de zorgen voorlopig van ons af, zullen Maandagochtend wel verder zien. Zaterdagavond weer een gezellige avond gehad bij fam. Kueter, Est bakte haardkoeken. Een klein feestje. Zondag thuis doorgebracht.

Maandag 5/2.

Vanmorgen met Jan naar 209. We horen al spoedig, dat de Heer v. Hove en de machinist weer terug zijn. Wij bespreken de zaak met v. Hove en bieden hem aan om alle in beslaggenomen goederen te laten weghalen en het personeel, dat nu gedwongen zou worden om onder te duiken, hiermede behulpzaam te zijn.

Bovendien zeggen wij hem dat, hoe hij ook over het geval denkt, wij de radiospullen in ieder geval gaan weghalen.

v. Hove zegt, dat er onderhandelingen gaande zijn met de moffen en vraagt ons het resultaat hiervan eerst af te wachten. Jan en ik gaan hiermee accoord. Wij doen ons radiowerk, verder geen incidenten. We zijn uiterst waakzaam, verwachten Deutsche maatregelen vanwege de gevonden radiomaterialen.

Dinsdag 6/2.

Wij krijgen in de loop van de ochtend een bericht van het A.H.K. dat wij voorlopig niet meer moeten zenden, alleen luisteren naar event. blind uit te seinen berichten. De zender blijft dus opgeborgen. Jan blijft vandaag uitluisteren en ik ga naar huis. Even buiten Alkmaar staan weer moffen die voorbijgangers aanhouden en sommigen vasthouden. Ik heb het geval tijdig in de gaten en ga terug en langs een bospad opnieuw naar Heiloo.

Bij het gemeentehuis word ik echter aangehouden en de moffen nemen nogmaals genoeg met mijn vals persoonsbewijs. Verschillende lui beneden 40 jaar worden helaas ingerekend. Ik was bar gelukkig, dat mijn koffertje niet opengemaakt werd, want daarin waren weer een klein ontvangtoestel en 2 boeken, geschreven door niemand minder dan W.S. Churchill! Wel eigenaardig, dat ik bij de aanhouding in 't geheel niet opgewonden was, ach, Jan en ik leven voortdurend op een vulkaan.

Woensdag 7/2.

De code-officier, Faber, komt met de mededeling, dat ik morgen, Donderdag, het H.K. moet opbellen in verband met een mogelijke verplaatsing van het radiostation. Faber, Jan en ik komen 's middags bij elkaar in de Rozenstraat en bespreken het voor en tegen van een verplaatsing. Ons H.K. is sinds de overval in Dec., in de Zaanstreek gevestigd en het ligt voor de hand, dat het radiostation bij het H.K. ondergebracht wordt. Dit zou betekenen, dat wij dus ook naar de Zaanstreek, zouden verhuizen en onze gezinnen zouden moeten achterlaten. Voor Jan is dit erg moeilijk, daar zijn vrouw over \pm een maand een baby verwacht. Wij komen overeen, dat Faber en ik bereid zijn naar de Zaanstreek te komen, dat Jan enige dagen meegaat en dan terug naar huis en na de geboorte ook definitief bij ons komt; dat wij het H.K. zullen vragen om onze gezinnen van het allernodigste voedsel te voorzien, en het vervoer van de apparatuur te regelen. De Heer v. Hove wordt vandaag ziek en in het ziekenhuis, kamer 105, opgenomen. Jan bezoekt hem daar en vertelt, dat v. Hove van mening is, dat alle in beslag genomen goederen weer vrij zullen komen. Dit zou inderdaad de gemakkelijkste oplossing zijn.

Tegen de avond wordt het radioverkeer onverwacht erg druk en na een bezoek van Manna verzuim ik, door de drukte, de deur achter haar te sluiten. Helaas blijft dit niet ongestraft en ik heb een uiterst pijnlijke ontmoeting met een mij onbekende non, die geruisloos de cel binnengekomen was. M.O. lost gelukkig ook deze moeilijkheid op.

Donderdag 8/2.

Om 11 uur den C.O. op een afgesproken plaats ontmoet, en langs enige omwegen naar een gebouw van het P.E.N. Per P.E.N. telefoon krijgen wij verbinding met het H.K.

en ik bespreek de verplaatsing. Inderdaad moeten wij met het radiostation naar de Zaanstreek, bij het H.K. Ik krijg de toezegging van den Heer v. Straaten, dat onze gezinnen verzorgd zullen worden, de condities betreffende Jan worden aanvaard en ik spreek af met H.K., dat wij, dus Jan, Faber en ik, a.s. Maandag 's middags naar de Zaanstreek zullen komen. Voor het transport van de radioapparatuur zal zich Maandagochtend een koerierster bij mij thuis melden. Het adres, plaats van bestemming krijgen wij nog vóór Maandag. Jan en ik zijn er enigszins somber van geworden, wat zullen wij kamer 209 missen, en Manna en onze praatjes met M.O. en van Hove. En niet meer van bed in bad en de V tikjes als Manna met het proviand komt! Jan fleurt weer op, hij wil een klein clandestien zendertje maken, en zolang hij in Alkmaar moet blijven voor zijn gezin, wil hij vanuit 209 contact met mij houden. Een pracht idee, maar ingewikkeld clandestien. Wij maken samen al een code ook! En wij zijn niet somber meer. Van de organisatie krijgen wij een bon voor 200 turven en 2 broden. Meegenomen! Ik ga 's middags naar huis. Jan blijft nog wat uitluisteren.

Vrijdag 9/2.

Op bezoek geweest bij den Heer v. Hove op zijn ziekbed in kamer 205. Hij verzekert, dat de moffen alle spullen vrijgeven, zodat verdere maatregelen onzerzijds kunnen vervallen. Ik vertel hem, dat ik Maandag a.s. overgeplaatst word en dat Jan af en toe nog in 209 blijft werken.

v. Hove en ik vinden het beiden erg beroerd, nemen voorlopig afscheid, zullen elkaar echter zo spoedig mogelijk weer opzoeken. v. Hove gaat accoord, dat ik mijn privé ontvangtoestel tot na de bevrijding op de zolder boven kamer 209 verborgen houd.

Ik neem ook afscheid van M.O. en, ach laat ik hierover kort zijn, wij zijn die moedige non heel veel verschuldigd, dat is niet te vereffenen met een hartelijk en welgemeend dankje.

M.O. weet, dat ik dagelijks enige aantekeningen maak en zij vertrouwt, dat ik een merkwaardige ontmoeting, met een non in de badkamer, die ik enige dagen geleden had, aan niemand zal vertellen; dat houd ik dus voor mijzelf. 's Middags turven gesjouwd van de Oudegracht naar de Nieuwpoortslaan in Alkmaar. Later zal ik ze wel naar

Heiloo trachten te krijgen.

Zaterdag 10/2.

Verschillende onderdelen en persoonlijke eigendommen ingepakt en klaargemaakt voor verzending naar de Zaanstreek. De in beslag genomen accu's enz. zijn nog niet vrijgegeven en v. Hove verzoekt ons om nog enige dagen af te wachten.

Neem een heerlijk heet bad in 209, vermoedelijk mijn laatste in dit gebouw. Ik vrees, dat we 209 en Manna heel erg zullen missen, we zullen het in de Zaanstreek wel beroerder krijgen. Rustig afwachten de dienst gaat nu eenmaal voor onze persoonlijke belangen.

Zondag 11/2.

Nog wat uitgeluisterd naar eenzijdige berichten van Eindhoven. Jan komt om half 11 op de koffie en op onze laatste dag in 209 zien wij helaas kans om een tafelblad van Manna te vernielen. Tijdens het persen van een pantalon op het tafelblad blijft de onderliggende deken aan de tafel kleven, waardoor wij de zachtgeworden verflaag van het tafeltje aftrekken.

Een handdoek op de verwond bedekt de schade voor Manna's ogen. Om 1 uur brengt Manna ons laatste diner in 209, soep, aardappelen, vlees en sperciebonen. Als gewoonlijk smaakt het uitstekend! Om half 3 een bespreking met den C.O. Faber bij Jan thuis. Wij vernemen, dat uit Wormerveer morgenochtend 2 koeriersters zullen vertrekken die zich bij mij thuis zullen melden, waarna ik voor het verdere transport van de apparatuur zal zorgen. We blijven nog wat praten en daarna ga ik terug naar 209, Faber naar huis.

Nog wat uitgeluisterd, mijn omroepontvanger goed verborgen op de zolder en verder alles in gereedheid gebracht voor ons vertrek. Spreek M.O. nog even en ga vroeg te bed, na de andere radiostations te hebben ingelicht, dat wij, G-11, enige dagen niet zullen seinen.

Maandag 12/2.

Al vroeg op pad met de laatste zak turf en de accu van de burens. Om half 10 arriveren beide koeriersters reeds, één draagt een verpleegsters uniform. Ik neem beiden mee naar Alkmaar en stop haar ter afwachting in een der wachtkamers van het ziekenhuis. Jan arriveert ook op de afgesproken tijd en we pakken nu alle radioapparatuur in en op de fietsen van de koeriersters.

Ook de nog steeds in beslaggenomen accu's en gelijk-richter halen wij weg, doch dit stuit op hevig verzet van den verantwoordelijk gestelden machinist. Wij mogen het ziekenhuis nu eenmaal niet in gevaar brengen en de accu's etc. laten wij dus voorlopig achter. De beide koeriersters vertrekken nu naar Wormerveer, Good luck. Faber en Jan zullen om half 2 in Heiloo zijn en dan gaan wij met z'n drieën naar Wormerveer, voorlopig naar garage Zwart op "Plein 13". Wij hebben een slechte reis, veel regen en tegenwind. Mijn voorband doet wel raar, doch ik kan het rijdende houden tot het eindpunt. Bij fam. Zwart drogen we wat op, krijgen een kop thee, vernemen dat beide Koeriersters ook goed zijn aangekomen en nu worden ons de inkwartieringsadressen opgegeven. Jan gaat naar Anemoonstr. 13 en Faber en ik naar Mevr. Honig, Lagedijk 33, Koog a/d Zaan. Installeren ons op een grote slaapkamer met lits-jumeaux, maken kennis met diverse huisgenoten w.o. Hans, die ons uiterst behulpzaam is en alle kleine moeilijkheden uit de weg ruimt. De vrouw des huizes, Mevr. Honig is afwezig, op een fouragetocht in N. Holland. Voor vandaag houden wij verder rust. Tomorrow is another day. Gaan vroeg naar bed en slapen uitstekend in de lits-jumeaux.

Dinsdag 13/2.

Om half 9 aan 't ontbijt, Faber heeft nog niets te doen, zolang de zender niet is opgesteld. Ik ga om half 10 Jan halen en samen gaan we naar Ampèrestr. 10, naar "Ampi", die ons behulpzaam zal zijn om een onderdak te vinden voor de apparatuur. Jan gaat naar "Ton" om daar de zender om te bouwen voor de nieuwe in gebruik gekomen frequenties, hij ondervindt veel vertraging door de onregelmatige stroomvoorziening. Ik bespreek met Ampi verschillende mogelijkheden voor onderdak van de zender, wij eten allen gezamenlijk bij Ampi en 's middags gaan wij op zoek naar een gunstig pand. Zoals gewoonlijk blijkt deze opgave uiterst moeilijk en zonder resultaat komen we 's avonds thuis, spreken af om de volgende morgen opnieuw te gaan zoeken. Heb 's avonds telef. contact met Heer v. Straaten en deel hem de bevindingen mee. Breng de avond verder door op Lagedijk 33 en Hans en ik brengen het vrouwelijke gedeelte van de huisgenoten in heftige oppositie tegen onze

opinies over de oorlog tegen Japan. Dit valt mij zeer tegen, ik had gedacht, dat de Ned. vrouw in het bijzonder het belang van een grote krachtsinspanning tegen Japan zou inzien. Hans had mij reeds gewaarschuwd, dat de animo om naar Indië te gaan, niet zo bijster groot zou zijn. Later blijkt, dat Mevr. Honig er gelukkig anders over denkt.

Woensdag 14/2.

Na het ontbijt opnieuw naar Ampi en wij proberen verschillende adressen. De leegstaande fabriek "De Engel" te Wormerveer lijkt ons niet ongeschikt, de bewaker wordt voorzichtig gepolst en wil ons inderdaad ter wille zijn. Wij bezichtigen de fabriek, kunnen eventueel een kantoorruimte betrekken en een goede antenne spannen. De P.E.N. vertegenwoordigers te Wormerveer kunnen voor stroomaansluiting zorgen. So far so good. De fabrieksbewaker durft echter de verantwoording niet op zich te nemen en staat er op, dat de directie van "De Engel" in het geval gekend wordt. Wel jammer, doch begrijpelijk. Toen ik uit de fabriek kwam, liep ik in de armen van mijn collega van PCH, Koops. Ik vond het erg prettig, hem weer eens te zien, maar wat was Koops vermagerd! Met een "houd je taai", gaan we ieder ons weegs, en "tot weerziens na de oorlog". Deel den Hr. v. Straaten mijn bevindingen mede, mijn enthousiasme wordt aardig bekoeld als hij vertelt, dat de "Engel-directie" het niet zal aandurven om de zender in de fabriek te herbergen en dat het beter is de fabriek dus maar uit te schakelen als mogelijke zendplaats. Ampi en ik zullen morgen de speurtocht voortzetten en ik ga nu naar mijn bivak. Spreek eerst Jan nog omtrent de zender, Jan zal Vrijdag vermoedelijk gereed zijn. Maak 's avonds kennis met Mevr. Konig, voeren interessante gesprekken over oorlog en politiek, ik zal eerst-daags een causerie houden over mijn avonturen op de zeesleepboot Zwartezees.

Donderdag 15/2.

Al weer vroeg in de weer vandaag, ga eerst met Jan naar de werkplaats van "Ton", ons zendertje komt morgen klaar. De ontvanger wordt ook nog bijgeschaafd, Vrijdag is dan alles bedrijfsklaar. Jan is in zijn element! Een gesloopte zender, een ont-

vanger aan diggelen, en morgen zal alles O.K. zijn! Toch heb ik daaromtrent geen zorgen, Jan klaart het, hij heeft alle technische moeilijkheden steeds keurig opgelost. Ampí en ik gaan weer op zoek naar een geschikt perceel. De Heer Ferf van de Mercurius fabrieken zou voor ons uitkijken, doch laat niets meer van zich horen. De meeste mensen zijn wat huiverig als zij het woord zender horen. Het kantoorgebouw van het P.E.N. lijkt ons ook erg geschikt, goede hoogte voor de zend-antenne enz. De P.E.N. mensen weten bovendien reeds van onze plannen. In het P.E.N. gebouw zal het moeilijk gaan, daar komt veel personeel in en uit. Ideaal lijkt het als de antenne op het hoge PEN gebouw komt en de apparatuur in het aangrenzende perceel, bewoond door den Heer J. Bouman, een onderwijzer, die volgens Ampí lang niet bang is. Wij gaan nu eerst eten en zullen dan vanmiddag den Heer Bouman polsen. Mevr. Ampí tracteert ons op heerlijke rijst, ik geniet - 's Middags op den Hr. B. af en inderdaad, hij voelt wel iets voor onze plannen, vraagt ons om morgenochtend terug te komen, want hij wil het geval eerst eens goed overdenken. Wij hebben nu wel moed, dat het ons eindelijk zal gelukken een pand te vinden.

Ik deel onze bevindingen weer aan den Hr. v. Straaten mee en verder bespreken we verschillende technische moeilijkheden als: het ophangen van een antenne, die niet mag opvallen, aanleg telefoon liefst op het PEN net etc.

Ga om 6 uur naar huis en knap me een beetje op, ben tamelijk vuil geworden boven op het dak van het P.E.N. gebouw. Jan gaat ook naar zijn bivak in de Anemoonstr. Mevr. Honig, mijn uiterst vriendelijke en behulpzame gastvrouw, heeft de Zwarte-zeecauserie reeds voor hedenavond vastgesteld.

Er zullen nog enige gasten komen, in een woord, het wordt een gezellige avond, wij gaan om 1 uur naar bed. Wat was de wijnrog lekker!

Vrijdag 16/2.

Ga om 10 uur met Jan naar den Heer en Mevr. Bouman en ik moet eerlijk zeggen, dat we weinig moeite hebben hen voor onze boze plannen te winnen. Wij bespreken de voor- en nadelen, d.w.z. wij de voordelen en de Hr. Bouman de nadelen; alle bezwaren weten wij voorlopig te ontzenuwen. De zender kan dus geplaatst worden. Jan legt

er de laatste hand aan. Wij eten weer in het gastvrije huis van Ampí, gaan daarna antennemateriaal bij elkaar zoeken en de P.E.N. mensen vragen om stroom en telefoon aan te leggen bij den Hr. B. Daarna gaan Jan en ik ons verblijf woonbaar maken. We komen op een zolderkamer, die dicht zit met meubelen van kennissen van den Hr. B. Al spoedig maken we voldoende ruimte om een tafel + stoel te plaatsen en een doorgang van deur naar tafel. Naast het zolderkamertje is een soort schuilplaats, een ruimte naast een kast.

In geval van nood is het voor ons te gebruiken, erg doelmatig lijkt het mij niet, maar wij roeien met de riemen, die wij hebben. Na afloop van de dagelijkse dienst zullen we de apparatuur in de schuilplaats verbergen. Wij brengen ook de gehele installatie naar ons pand en in de schemer klimmen Ampí, Jan en ik op het dak van het P.E.N. gebouw en spannen de antenne. Wij hijsen die in een hoge vlaggestok en brengen de invoer naar de zolderkamer! Vanaf de straat is de antenne zichtbaar, maar ik zie geen andere mogelijkheid.

In 't donker gaan we naar huis, tamelijk moe. 's Avonds per telefoon den Hr. v. Straaten van het H.K. ingelicht omtrent onze vorderingen, hij is ook kennelijk in zijn nopjes. Ik vond onze persoonlijke veiligheid in Alkmaar bij M.O. veel beter verzorgd, en vraag daarom bij H.K. een revolver aan om in geval van een overval mij tot het uiterste te verdedigen. Dit wordt door H.K. goedgekeurd. Er zijn reeds drie van onze radiostations overvallen door moffen, nl. Breda, Blaricum en Amsterdam, hetgeen een aantal van onze collega's het leven kostte.

Zaterdag 17/2.

Vanmorgen verder gegaan met de inrichting van de zolderkamer, onze toekomstige marconihut. Een koerierster wordt naar Alkmaar gezonden met een zendertje voor de nevenpost Alkmaar. Jan en Ton volgen even later om de zender te monteren. Jan zal enige tijd in Alkmaar blijven in verband met een te verwachten gezinsuitbreiding. Ik zal hem missen en blijf nu alleen over voor de bezetting van het radiostation van gewest 11.

Vanmiddag om 3 uur komt de elektrische stroom bij en al heel vlug krijg ik verbinding met A.H.Q., die een zee van telegrammen op ons loslaat. Ik heb er ook verscheidene voor hen.

De zaak draait weer!

Wij zijn allen in onze nopjes en C.O. Faber heeft nu eindelijk ook weer werk. De telefoonkabel wordt ook aangesloten, doch nu moeten we nog een toestel trachten te krijgen. De handige Ampy weet er al spoedig ergens een op de kop te tikken en komt er triomfantelijk mee aan-dragen. Nu vind ik het voor vandaag genoeg en om \pm 7 uur ga ik huiswaarts, naar de prettige gezellige sfeer bij Mevr. Honig.

Zondag 18/2.

Jan is gisteren vertrokken, hij gaat voorlopig naar huis. Wel jammer, want het zal behoorlijk druk worden. Ik ga verder de radiohut bijschaven, aardleiding aanleggen enz. De antenneinvoer bevalt me niet bijster, tamelijk goed zichtbaar van de straat. Dit is geen 100% veiligheid! Zal dus veranderd moeten worden. Eindhoven is present en brengt weer een aantal berichten, ik verzend er ook verscheidene.

Maandag 19/2.

Gedurende de uren, dat er electr. stroom is, houd ik de radio bezet. De Heer Bouman komt af en toe even kijken, maakt een praatje, brengt zo nu en dan een kopje thee en is erg geïnteresseerd in onze communicatie. De telefoon wordt nu aangesloten, dit bezorgt mij een rechtstreekse verbinding met het A.H.K. te Amsterdam. Alleen hindert mij de afwerking. Het is allemaal zo zichtbaar vanaf de straat. Een zware gummikabel voor de telefoon en de antenneinvoer zijn duidelijk zichtbaar. Daar moet iets aan gedaan worden, anders lokken wij geklets uit van de burens.

En geklets is een doodsvijand van ons.

Nieuwe telegrammen komen binnen en gaan uit.

C.O. Faber heeft regelmatig werk en men kan hem nu vinden met diepe rimpels en oneindig lange rijen letters en cijfers.

Dinsdag 20/2.

Ampy en ik hebben vanmorgen de antenne veranderd. De draad is nu minder goed zichtbaar van de straat af, in ieder geval is het een verbetering. Nu nog die beroerde dikke telefoonkabel. De P.E.N. mensen beloven er verandering in te zullen brengen. Ik verzend een telegram naar A.H.Q. dat behalve onze eigen traffic, ook de berichten bestemd voor A.H.K. kan opnemen en doorgeven. G 18 maakt er gretig gebruik van en stopt mij vol met

telegrammen. Het radiostation van A.H.K. is uit de lucht wegens S.D.-overvallen.

In feite ben ik de enige zender die nog contact houdt met Eindhoven. 's Middags een bespreking met Rob v. Straaten van ons H.K. Hij brengt een schrijven van A.H.K. waarin gewezen wordt op het grote gevaar om nu te zenden. De golflengten zijn de moffen bekend en wij worden absoluut gepeild.

Moet dit eens rustig overdenken en dan een plan de campagne maken. Krijg 's avonds bericht dat Mevr. Zandbergen een zoon heeft, Jan was dus net op tijd naar huis gegaan. Ik spreek met Rob af, dat wij met G.11, ondanks het grote gevaar zullen blijven zenden zolang er telegrammen zijn. Robbie zal met een dagelijks bezoek de eenzaamheid breken.

Woensdag 21/2.

Het A.H.K. komt met een Seinverbod, vanwege het grote gevaar, dat aan zenden verbonden is. Wat nu, ik ben helemaal niet van plan om de correspondentie te verbreken, maar een voorschrift van A.H.K. mag ik ook niet in de wind slaan.

Het A.H.K. geeft ook een aantal veiligheidsvoorschriften op, o.a. het laten patrouilleren door een ter plaatse goed bekend persoon, als deze persoon Deutsche radiowagens opmerkt die langzaam rijden, moet hij mij onmiddellijk waarschuwen. Maar als de A.H.K. veiligheidsvoorschriften geeft, betekent dit dan niet, dat er wel geseind kan worden?

Dus sein ik en laat goed uitkijken. Ik werk uiterst kort en G 18 past zich goed aan.

De verbinding blijft dus bestaan, en gewest 11 en A.H.K. krijgen de berichten.

Donderdag 22/2.

Ik werk nog door met Eindhoven en krijg weer een aantal telegrammen, de meesten voor A.H.K. bestemd. Ik eet vanmiddag bij Ampy en ga na het eten eens naar huis in Heiloo. Ik neem wat onderdelen mee die Jan nodig heeft om aan de nieuwe zender te kunnen werken. Thuis gaat alles nog goed, in Heiloo en Alkmaar is het verre van rustig, veel arrestaties en huiszoekingen. Oome Jan (Plas) slaapt bij onze burens en wij hebben 's avonds een gezellige avond. Est bakt een broodje en de burens bakken vis - zeebliek - De combinatie warm brood en warme vis is niet slecht.

Vrijdag 23/2.

Om half 10 weer gestart van Heiloo en kom om half 12 veilig in Koog a/d Zaan.

Ik krijg hier slecht nieuws, Rob van Straaten belt op en vertelt, dat het gewestelijk radiostation in den Haag is overvallen en de bemanning gearresteerd. Alweer een aantal slachtoffers. De marconist van g 13 (den Haag) was altijd wel erg traag en langdradig. Even later komt er bericht, dat opnieuw een radiostation ergens in Overijssel is gesnord. Het wordt nu wel heel erg, bovendien stond het Overijsselse radiostation bekend als het best verborgene.

Iets waarop wij met g 11 zeker niet kunnen pochen. Ondanks alles ga ik om 3 uur op wacht en tracht verbinding met Alkmaar te krijgen. Even later krijg ik telefonisch bericht van A.H.K. dat het uiterst gevaarlijk is om te zenden, dat er radiowagens in de Zaanstreek zijn gesignaleerd en dat ik moet stoppen. Inderdaad verschijnt er in de namiddag een radiowagen in Wormerveer, stil laten zoeken; intussen is zender nu wel taboe.

Eindhoven roept om 4 uur op met telegrammen, ik antwoord alleen met "K", helaas ontgaat dit aan Eindhoven. Ik kan toch werkelijk niet langer gaan oproepen, het zou zelfmoord zijn. Nog een lang telefoongesprek met A.H.K. over veiligheidsmaatregelen en ga daarna de apparatuur opbergen en huiswaarts.

Zaterdag 24/2.

Ik heb met Robbie een bespreking en wij besluiten om tot Maandag a.s. niet meer te zenden.

Maandag om 9 uur zal ik weer trachten een verbinding te maken en dan zullen 4 man in de omgeving van de radiohut patrouilleren en bij het verschijnen van radiowagens mij onmiddellijk waarschuwen. Intussen blijf ik wel uitluisteren. Om 1 uur sluit ik de zaak en ga mij verkleeden, vanavond een gezellige avond bij Amp. Dit kan geen kwaad na de vele emoties van de afgelopen dagen.

Zondag 25/2.

Vandaag zo nu en dan even uitgeluisterd, niet gezonden, het is me nog te "geleerd". Overigens ben ik vandaag nogal traag, we hadden gisteravond aardig wat borreltjes verwerkt en gingen pas om 2 uur naar bed. Zo'n feestavond doet mij wel goed, de week was druk en

spannend genoeg geweest.

Er gebeurde vandaag niets bijzonders, ik volhard in mijn trage houding en ga om 11 uur naar bed.

Maandag 26/2.

Ga om half 9 naar de radiohut toe en stel de apparatuur op. Ik heb de volgende veiligheidsmaatregelen genomen: 2 man fietsen langs de toegangswegen en letten op langzaam rijdende auto's, die dus radiowagens kunnen zijn; indien zij iets verdachts ontdekken, dan bellen zij mij op over het net van het P.E.N. onder nr. 249. Verder is er een man, die de onmiddellijke omgeving van ons pand observeert, de beide P.E.N. telefoonposten zijn de gehele morgen bezet.

Maak om 9.15 een verbinding met G 18 en ben om 10 uur klaar met de berichten. Ik berg nu alles weer op, het is voor vandaag weer mooi genoeg geweest. Geen van de bewakers heeft vandaag iets verdachts gezien. We gaan allen rustig naar huis.

Faber is ook teruggekomen van Alkmaar. Hij heeft Jan gesproken, doch weet nog niet wanneer Jan naar Wormerveer terugkomt, met vrouw en baby gaat alles goed. Ik zal Jan spoedig eens trachten op te bellen, dan hoor ik wel meer. Om half 4 vanmiddag een bespreking met Rob van Straaten, morgen wordt de hulpzender in Beverwijk geplaatst, die dagelijks contact met onze hoofdpst zal onderhouden. Dinsdag om 3 uur zal ik proberen om verbinding te maken met Beverwijk, v. Straaten brengt een Engelse batterij-ontvanger mede, die zal ik op onze hoofdpst gaan gebruiken als er geen netspanning is, verder komen er 2 broden uit zijn tas voor Faber en mij, die wij aan Mevr. Honig overdragen. Ook Mevr. Honig is niet lang eigenaressen van het brood, want 's avonds komt een werkelijk totaal uitgehongerde en overspannen vrouw om voedsel vragen voor haar 4 kinderen. Mevr. Honig laat haar wat eten en drinken, zet haar even bij de kachel en praat wat met haar en brengt haar tenslotte nog naar huis, hoewel het al 8 uur geweest is. De vrouw kon werkelijk niet alleen lopen. Ze heeft een tas vol brood en nog wat versnaperingen meegekregen en kan morgen een pan warm eten komen halen. Mevr. Honig doet heel veel goed en verscheidene half hongerende gezinnen worden door haar geholpen.

Ik ga om half 10 naar bed.

Dinsdag 27/2.

Wat diep ellendig zo'n hongerend gezin als wij gisteravond ontdekten. Soms vraag ik mij af of de bevrijding hier niet wat sneller kon gaan; maar ik word ook wel eens hard als ik overdenk hoe weinig mensen zich durven inzetten in deze oorlog, hoe velen verre van enthousiast zijn om straks tegen Japan op te trekken - en schoenmaker houd je bij je leest - hoe erg bang men meestal is, om een zendertje onder te brengen. Vele mensen verdienen wel enige kastijding.

Maar die kastijding is zo liederlijk verkeerd verdeeld, wie geen ruilgoederen heeft, lijdt honger en duizenden boeren eten zich nog rond, kleden zich warm, hun kachels snorren, etc. etc. En zijn die boeren allemaal helden en de hongerlijders allen lafaards? O nee.

Vanmiddag geen verbinding met Eindhoven, het P.E.N. laat ons in de steek. De verbinding met Beverwijk vervalt dus ook. Jan belt op uit Alkmaar, vertelt o.m. dat het met zijn vrouw niet zo goed gaat, hij kan nog niet hierheen komen.

Woensdag 28/2.

Heb om 9 uur verbinding met Eindhoven en om 10 uur met Beverwijk. Alles O.K. 's Middags een vliegtuigzender gezien die uit een neergeschoten Liberator was gesloopt. Alle lampen ontbraken helaas en het toestel was licht beschadigd door een granaatscherfje. Ik geloof niet, dat er iets van te maken is, we hebben geen lampen. Gedurende de diensturen wordt de radiohut nog steeds bewaakt, wij zijn nog steeds de enige zender op 100 M. die met A.H.Q. G-18 werkt.

Een prettige rustige avond met Mevr. Honig, Dr. "Hans" en Faber, Gaan om 11 uur naar bed.

Donderdag 1 Maart.

Geen bijzondere dingen vandaag, enige berichten over Eindhoven ontvangen, sein zelf zo kort mogelijk en de bewakers zwerven steeds om de radiohut. De verbinding met Beverwijk gaat niet naar wens, ik hoor hem niet meer. Met Heer Hans de mogelijkheid besproken om de gehele apparatuur in het huis van Mevr. Honig onder te brengen. Zal dit nog eens rustig bekijken alvorens Mevr. Honig hierover aan te spreken. Vooral het spannen van een antenne moet cordeelkundig en veilig gebeuren.

Hebben een zeer genoeglijke avond, ik geniet van Pont's

"British Character". Het is weer ruim half elf voordat wij gaan slapen. De oorlogstoestand aan 't Westfront verbetert snel, grote vorderingen.

Vrijdag 2/3.

Druk verkeer met Eindhoven, ook enige lange dringende berichten. Telefonisch bespreking met Rob v. Straaten. Ik ga denkkelijk vanmiddag naar Heiloo, er staat een N.W. storm, alles recht tegen wind - Zal nog wel eens zien, het kan morgen nog wel beroerder worden.

Ben inderdaad om 2 uur naar Heiloo vertrokken, heb bijna drie uur werk over 20 KM. Ik heb verlof tot Maandag en, met het oog op de Duitse pogingen om ook ons radiostation onschadelijk te maken, is een radiostilte voor het weekend wel aan te bevelen.

Ik heb nog steeds de enige zender van ons radionet, die contact houdt met Eindhoven en moet aan de gang blijven. Tot Maandag gaan alle zorgen aan de kant.

Zaterdag 3/3.

Thuis alles O.K., zoek Jan op in Alkmaar, wij wisselen onze ervaringen uit. Mevr. Zandbergen komt heden thuis met den nieuwen wereldburger, Jan zal dus wel spoedig naar de Zaanstreek komen, dan kunnen we ook meer aandacht besteden aan het verkeer met de districtszenders. Moet een uitnodiging van Jan, om samen in 209 bij Manna te gaan eten, afslaan want er wordt thuis op mij gerekend en ik ben al zo weinig thuis.

Maandag 5/3.

Ik vertrek om half 10 uit Heiloo en neem mijn dochter Helen mee op de bagagedrager.

Zij gaat op uitnodiging van Mevr. Honig enige dagen aldaar logeren. Helen is enthousiast, het is ook zo'n hopeloze tijd voor de jeugd. Onderweg koopt zij wat tulpjes voor Mevr. Honig.

Wij komen veilig en zonder bandenpech aan, hetgeen een hele prestatie is of een grote dosis geluk? Om 3 uur zal ik de radiodienst openen, doch een foutje in het plaatstroomapparaat vertraagt de voorstelling tot 4 uur. Daarna opnieuw pech, de antenne ligt gestreken op het dak! Zou er iets aan de hand zijn? Ampy weet te vertellen, dat de antenne, die op het dak van het P.E.N. kantoor staat, door de directie werd neergehaald.

Enfin, dat zal ik morgen wel eens bekijken, ik moet nu zien op ons reserve adres contact met Eindhoven te maken.

De afspraaktijd is allang verlopen. Om half 6 kom ik eindelijk in de aether en krijg voor vandaag geen verbinding. De antenne op het reserve adres is heel wat lager dan die op het P.E.N. gebouw.

Ik pak de spullen in en zal morgen om 9 uur opnieuw proberen.

Helen amuseert zich uitstekend, gelukkig.

Dinsdag 6/3.

Ben om half 9 present op het reserve adres en slaag er in om verbinding te krijgen. Eindhoven geeft een grote serie telegrammen, tot 11 uur moet ik aan één stuk opnemen. De verbinding met Beverwijk vlot niet erg, de vorderingen van de geallieerden in W. Duitsland vlotter beter. Na het middageten wat administratie gedaan en daarna op onderzoek uitgegaan hoe eigenlijk de antenne gestreken komt.

Door de aanwezigheid van personeel kan ik pas om half 6 op het dak van het P.E.N. kantoor komen en met Amp samen neem ik de schade op.

Het touw waarmee de antenne in de vlaggestok gehesen was, was gebroken, meer niet. Het verhaal, dat de directie de antenne gestreken had, was dus laster. Gelukkig, dat ik mij nooit aan praatjes van derden stoor, meestal mijn eigen ingevingen volg, waardoor vele kennissen mij echter eigenwijs vinden.

De antenne is nu spoedig gerepareerd, en morgen zal ik dus weer vanaf huize Bouman gaan zenden. Wel is de antenne wat lager gekomen, ik heb haar niet meer in de top van de vlaggestok gehesen, dat was erg zichtbaar vanaf de straat.

Woensdag 7/3.

Helen heeft het uitstekend naar haar zin, Mevr. Honig is erg goed voor haar. Mijn plan is om haar morgen naar huis te brengen als het tenminste niet zo hard uit het N.W. waait, want dan kom ik niet vooruit met de oude dameskar. Mevr. H. is vanmorgen vroeg naar Winkel en Kolhorn vertrokken, ik gaf haar een introductie mee voor den Heer Blaamboer, die haar daarop een half mud tarwe meegaf.

Dit was wel nodig ook, want wie kan er tegenwoordig 2, soms 3 personen bij voeden? En de "organisatie" laat maar bitter weinig zien op voedselgebied. Vanmiddag was er weer goede verbinding met G-18, en kwamen er een aantal telegrammen door.

Nog steeds vertegenwoordig ik het enige gewest, dat de radioverbinding blijft onderhouden met Eindhoven. De patrouilledienst loopt nog regelmatig zijn rondjes als ik dienst heb, tot nu toe gaat alles gesmeerd.

Donderdag 8/3.

Om half 9 weer present op 100 M. Eindhoven stuurt veel berichten; die voor het A.H.K. lopen ook via ons radiostation.

Beverwijk laat zich ook van zijn goede zijde kennen en ik krijg een vlotte verbinding met Tromp, denmarconist van district Beverwijk. Morgen gaat een koerier naar Alkmaar, ik zal hem een brief meegeven voor Jan, die wil ook wel graag weten hoe de zaken hier staan.

Heb om 3 uur een bespreking met Rob v. Straaten, hij overhandigt mij een schriftelijke dankbetuiging van den Gewestelijken Commandant. Een en ander vanwege de vlotte radioservice denk ik.

Ik vind het toch wel prettig.

Nadat alle huisgenoten naar bed gegaan zijn, heb ik een gesprek met Mevr. Honig; aanvankelijk vertelt zij over de illegale activiteit van den Heer Honig, zijn arrestatie en doodvonnis. Via een Zweeds consulaat ontving zij haar man's trouwring, verder geen enkele bevestiging dat hij inderdaad gefusilleerd werd. Mofsen zijn toch doortrapte schoften allemaal. Achter lachende, week-sentimentele gebaren en manieren verbergen zij hun primitieve, hun sadistische Hunnennatuur.

Oh, God, maak mij straks plaatselijk bevelhebber van een moffenstad-of kamp.

"I shall tear them to rags and tatters", en ze verdienen het dubbel en dwars, allemaal, allemaal. In 1940 waren ze immers zo enthousiast. O, ik haat ze, de mormels, hartgrondig, ik veracht ze.

Ons gesprek kwam op het installeren van het radiostation hier in huis, de gevaren voor Mevr. Honig en huisgenoten verberg ik niet. Ik wijs haar op mijn vaste voornemen om, mocht ik op heterdaad betrapt worden, mijzelf niet levend te laten wegvoeren, ik zal onherroepelijk schieten. Mevr. Honig geeft toestemming, nadat wij nog enige moeilijkheden uit de weg ruimen. Het is ruim 12 uur als we opbreken.

Vrijdag 9/3.

Helen is in de wolken, zij mag tot Maandag a.s. blijven

van Mevr. Honig. Nu ik toestemming heb van Mevr. Honig om een kamertje in te richten tot radiohut, ga ik voorbereidingen treffen. Ik scharrel o.a. 20 M antenne draad met isolatoren op; in het donker vanavond gaan we de antenne spannen. Ik ondervind steeds en overal de grote hulpvaardigheid van den huisgenoot Hans en van Jan Klinkenberg, een broer van Mevr. Honig. Vanmiddag de normale verbinding met Eindhoven, hetgeen weer een serie telegrammen oplevert. Ik zend per koerier een brief naar collega Jan die nog steeds in Alkmaar werkt. Ik ben erg benieuwd hoever Jan is met de bouw van de nieuwe zender. Ik hoop, dat hij opschiet, want met ons oude zendertje moet ik vrij lang roepen en het radioverkeer is nog zeer gevaarlijk. De nieuwe zender wordt krachtiger en dan kan het seinen m.i. nog korter duren dan nu reeds het geval is. G 11 is nog steeds de enige zender met Eindhoven, en ik zal en moet de verbinding in tact houden. Jan Klinkenberg is present met overall en gereedschap. Naast zijn vele illegale functies bekleedt hij een legale bij de brandweer en is als zodanig goed thuis op puntdaken. Hij zal de antenne gaan spannen. Om ± 9 pm gaat Jan K. het dak op en hoewel het een hele klimpartij is, hangt de antenne al spoedig aan de voerpunt van het dak. De achterzijde levert nog meer moeilijkheden op, daar moet getimmerd worden en luid weerklinken de hamerslagen door de stille avond! Het loopt goed af gelukkig, en de antenne hangt, de invoer komt later wel. Mevr. Honig bezorgt ons een zeer prettige avond en de stemming is genoeglijk, mede door een lekker borreltje. Het is bijna middernacht als we naar bed gaan, lachend maar toch enigszins bezorgd, vanwege de felle hamerslagen op de dakpunt.

Zaterdag 10/3.

Heb met G-18 de afspraaktijden en de golflengte veranderd met ingang van morgen.

En dat is maar goed ook, want terwijl ik nog op de oude tijd en golf bezig ben, krijg ik van de patrouille een telefoontje, dat een radiopeilwagen dicht bij het radiostation langzaam rijdt. Ik stop direct met seinen en wacht de bui, i.c. een nader bericht van de patrouille rustig af. Dat bericht komt 25 minuten later, de radiowagen rijdt tussen Wormerveer en Krommenie, gaat dus bij het radiostation vandaan.

Enfin, het is voor vandaag genoeg geweest, ik berg alles weg en sluit de tent tot morgen.

Krijg ook nog een bericht van Jan Z., dat hij Maandag naar mij toekomt.

Laat de patrouille bedanken voor hun waakzaamheid, daar was bijna G 11 gevangen en gevallen. Ik besluit om het installeren van de zender bij Agnes (Mevr. Honig) een poosje uit te stellen, het gevaar is nog te groot en Agnes heeft haar tol aan de moffen al dubbel en dwars betaald.

Zondag 11/3.

Het verkeer op de nieuwe golven met G-18 is een succes. Ik ontvang weer een serie telegrammen, wij corresponderen er lustig op los. De patrouille heeft gelukkig niets te rapporteren.

Overigens een heerlijke rustige dag met aanhoudend goed nieuws van de fronten. Agnes arrangeert weer een gezellige avond met Hans, Jan Kl. en zijn verloofde Dod. Helen was eerst wat triest, vanwege haar aanstaande vertrek, maar Hans weet haar aardig op te vrolijken. Bespreek met Jan K. de mogelijkheid om vanuit een fabriek, waar een eigen electriciteitsvoorziening is, te gaan opereren in geval dat het P.E.N. geheel uitvalt.

Maandag 12/3.

Ga om half 9 naar het radiostation en ben om half een weer thuis na de gebruikelijke verbindingen. Vanmiddag zal Jan, mijn collega, komen en dan wil ik het een en ander met hem bespreken, daarna breng ik Helen terug naar huis.

Wie er ook komt, Zandbergen niet. Zeker ergens een misverstand of razzia. Ik wacht tot half vijf en ga dan met Helen op de fiets naar Heiloo. Agnes rijdt tot Wormerveer met ons mee.

In Limmen koopt Helen bloemen voor Esther, het is een blijde thuiskomst. Zij vertelt alle indrukken en ervaringen die zij bij Agnes heeft opgedaan. Ik blijf thuis tot Dinsdagmiddag en ga daarna weer naar Koog a/d Zaan en Wormerveer.

's Avonds bij de burens geraken we aan het gokken, waar bij ik f 2.50 win en een bord erwtensoep toekrijg. Dinsdagavond hoor ik van Agnes, dat zij voor Vrijdag een aantal gasten genodigd heeft; zij rekent op een lezing van mij over zeesleepvaart en reddingsavonturen met de Good old "Zwarteze".

Woensdag 14/3

Op het radiostation word ik door Jan Plas uit Alkmaar opgebeld, die een boodschap van Est overbrengt, dat mijn, bij mij inwonende ouders, plotseling vertrekken. Zij vraagt of ik kan thuiskomen, om bij de verhuizing aanwezig te zijn. Was collega Jan nu maar gekomen, dan kon ik hem de dienst overdragen en een paar dagen naar huis gaan. Enfin hij is er niet, basta. Ik kan me vrij maken van 3 uur tot morgenochtend half elf. Na het eten handel ik de lopende zaken snel af en verdwijn per fiets naar Heiloo. De oudelui zijn druk aan het inpakken, morgenochtend gaan ze reeds weg naar een adres in Heiloo, daar wonen zij op zichzelf.

Ik ga nog per fiets naar Alkmaar, om te trachten of ik Jan kan vinden. Resultaat nihil, zijn schoonmoeder zegt, dat hij 's morgens wel thuis was en alles O.K., maar weet niet waar hij nu is. Ik heb veel haast en zoek dus niet lang. Laat Jan mij maar eens opbellen.

Donderdag 15/3.

Beleef al vroeg drukte met het evacuatiebureau in verband met de verhuizing van de oudelui.

Om kwart voor elf vertrek ik en ben om half 12 in Wormerveer, ga daar naar een kapper en eet bij Amp; n.l. gebakken aardappels en rijst! Quel bonheur! Bij thuiskomst vind ik in de garage van Agnes 2 mud aardappelen voor de radiodienst. 1 mud hiervan sta ik, in overleg met den codeman, af aan Agnes, het andere mud verdelen wij onder ons drieën, Zandbergen, Faber en ik. Ook kregen we onlangs wat tabak.

's Avonds zitten Agnes, Hans en ik gezellig bij elkaar en maken plannen voor de volgende avond, als de vrienden van Agnes en Hans komen en ik de causerie zal houden. De open haard in de salon zal branden, Agnes bakt "cacaoflensjes" en een cake, zij heeft nog een fles wijn. We gaan in uitstekende stemming naar bed.

Vrijdag 16/3.

Ben om 9 uur klaar om een lang bericht over te seinen naar Eindhoven, maar er komt geen netspanning. Na informatie bij den agent van het P.E.N. blijkt, dat er om 3 uur vanmiddag weer gewerkt kan worden. Ik ga naar huis en help daar met Hans de dienstmeisjes om de salon in te richten voor vanavond. Om 3 uur gaat het lange bericht naar Eindhoven, het zal mij benieuwen of ik de moffenpeildienst naar mij toe lok. Maak ook nog ver-

binding met de nieuwe hulpzender in Hoorn, ik ontvang hem heel goed, nu zijn er dus twee districtzendertjes klaar, Beverwijk en Hoorn. Zij werken uitsluitend op afgesproken tijden met de hoofdzender, die nog steeds de enige verbinding onderhoudt met Eindhoven. Ik ga om half zes weer naar huis. De avond verloopt uiterst genoeglijk, de open haard brandt heerlijk en ik vertel de avonturen met de "Zwarteze" gedurende een winterseizoen op de Atlantische Oceaan. Het is 1 uur als we definitief opbreken.

Zaterdag 17/3.

Ik ben nauwelijks in de aether met de hoofdzender of daar komt een berichtje, dat een langzaam rijdende gesloten moffenwagen begeleid door Ned. politie op \pm 100 M. van het radiostation rijdt en af en toe blijft stilstaan. Vermoedelijk een radiowagen. Ik stop met seinen en wacht af. Een kwartier later krijg ik bericht, dat de wagen zich verwijderd in de richting Zaandijk. Ik maak snel nog een andere afspraaktijd met Eindhoven, wij wisselen geen telegrammen. Het is of Eindhoven uit mijn uiterst korte manier van seinen onraad proeft, zij reageren daar ook keurig en snel. Blijf nog wat uitluisteren en sluit om elf uur het station. Duik daarna in de administratie en ga om 12 uur huiswaarts. Vanmiddag hoop ik een bespreking te hebben met Rob.

Zondag 18/3 t/m Zaterdag 24/3.

Een week zonder evenementen, de dienst blijft goed lopen. De wachtposten doen hun dagelijkse rondjes om het radiostation, doch moffen laten zich niet zien. Nog steeds is G 11 het enige station dat de verbinding met Eindhoven onderhoudt.

Hoor van Jan, dat onze collega's in Assen enige tijd geleden zijn overvallen en het radiostation is opgerold. De bezetting is vermoedelijk in zijn geheel ontkomen. Eindhoven seint telegrammen om de verbinding op andere golflengten voort te zetten, waaraan ik prompt gevolg geef. Collega Jan deelt mij mede, dat hij een zender op 36 M zal klaarmaken, waarmee wij dan zo spoedig mogelijk proeven zullen nemen. Ik hoop, dat het zal gelukken, dan gaan we eindelijk uit de 100 M band. Ik ga Zaterdag om 5 pm. naar huis en hoop Maandagochtend met Jan terug te komen.

Maandag 26/3.

Een heel konvooi, nl. collega Jan, de Klm vlieger van Ulsen en Faber staan om kwart over 9 bij mij voor de deur, ik maak mij snel klaar en met z'n vieren aanvaardden wij de fietstocht naar de Zaanstreek. Geen opont-houd onderweg, alleen veel regen.

Jan slaat zijn bivak op bij mij, d.w.z. bij Mevr. Honig en Faber trekt naar Zaandam.

Ik heb pech, door een of andere moffenmaatregel krijgt een gedeelte van Wormerveer geen electriciteit en in dat gedeelte is juist het radiostation gelegen. De ver-binding met Eindhoven valt voor vandaag in de soep he-laas, ik had hem willen vragen om naar onze 36 M. te gaan luisteren. Dan morgen maar. Jan gaat full speed aan het werk om het zendertje af te bouwen, dan hopen wij Woensdag te kunnen beginnen op 36 M. Ik krijg van de P.E.N. mensen uit Wormerveer heel veel medewerking, zij zullen zorgen, dat, ondanks de moffenmaatregel, ik mor-gen weer stroom krijg om de verbinding intact te houden. En dat is heel wat waard, want anders had ik met het hele spul moeten verhuizen naar een adres waar wel stroom was.

Zo'n adres hebben wij wel achter de hand, maar als het niet nodig is, verkas ik liever niet.

Dinsdag 27/3.

Eigenlijk een pechdag, er is de gehele dag geen net-spanning, zodat Jan in de werkplaats niet kan doen wat eigenlijk nodig is. Ik krijg wel een uurtje clandestien stroom van het P.E.N. om de verbinding met Eindhoven te onderhouden. Krijg van den Hr. Bouman de mededeling, dat hij met Paschen niet thuis is en denkelijk ook de gehele Paasweek wegblijft. Moet dus een ander onderkomen zoeken om te blijven zenden. We besluiten om de gehele instal-latie naar de woning van Agnes over te brengen, daar een betere antenne te spannen en te trachten weer verbinding te maken.

Woensdag 28/3.

Jan is nu zover gevorderd, met de 36 M. zender, dat ik vanavond kan proefstomen. Na afloop van de correspon-dentie met g 18 neem ik de installatie met toebehoren mee naar Lagedijk 33 Koog. Om 6 uur zal ik trachten op 36 M. verbinding te krijgen. Rob komt ook mee ter op-luistering. Het wordt 6 uur, maar nog geen Jan met de

zender. Om 6 uur 10 komt hij aanhijgen. We stellen het spul bliksemsnel op, doch krijgen geen verbinding. We zijn allen teleurgesteld, maar wat wil men, we wer-ken met een beroerde antenne, de zender is niet zuiver geijkt enz. Morgen beter.

Donderdag 29/3.

De installatie opnieuw naar het pand van den Hr. Bouman gebracht en vandaar verbinding met Eindhoven. Jan werkt verder aan de 36 M zender. Op de woning van Agnes wil-len wij een betere antenne bevestigen, liefst dwars over de straat naar een tegenoverliggende woning. Dit zullen wij vanavond doen.

Om \pm 9 uur is het tamelijk donker en wij krijgen toegang tot bedoeld pand.

Jan kruipt op het dak, kan echter niet bij de schoor-steen komen en bevestigt de antenne aan een isolator van de radiodistributie. Na veel moeilijkheden laten we de draad op straat neer en verdwijnen er mee in de tuin van Agnes. Moeten af en toe schuilen voor onbeken-de voorbijgangers.

Het toppunt van spanning wordt bereikt als Jan aan de overzijde van de straat staat en ik in de tuin van Ag-nes met de antenne in mijn hand. Een moffenpatrouille nadert en ik zie nog juist kans om de draad strak te trekken, zodat de patrouille er onderdoor kan.

Jan weet zich in het pikdonker goed te verbergen en ik ben tussen de bomen ook onzichtbaar.

A narrow escape, maar we gaan door met de antennebouw. Nu gaat Jan op het dak van ons bivak en laat een eind touw vieren, ik bevestig de antenne hieraan en Jan haalt de draad naar boven.

Wij kunnen echter niet vrij komen van radiodistributie-draden en in het donker is het niet vast te stellen, wat er hapert. Dan maar brutaalweg morgen, overdag verder gaan.

We vertellen binnen niets van de moffenpatrouille, zij zien het wel aan onze bleke snuiten denk ik.

Vrijdag 30/3.

Vanmorgen per bakfiets een accubatterij uit Wormerveer gehaald en in de "radiohut" in Agnes'woning opgesteld. Een koerierster haalt onze gelijkrichter met een 6 V accu uit Alkmaar. Wij maken nu alles gereed om onaf-

hankelijk van de stroomvoorziening, te kunnen blijven zenden op de omvormer. Jan gaat de boel solderen en daarna verdwijnt hij op het dak om de nieuwe antenne geheel klaar te maken. Zo mogelijk moet alles morgen klaar zijn, want Jan moet zo spoedig mogelijk naar Winkel nh. om daar een zendertje te plaatsen, waarmee het Commando-Noord contact met ons moet houden. De 1e proef op de omvormer mislukt, Eindhoven hoort ons niet. Ik roep erg lang, Jan verkent intussen de omgeving op Duitse peilwagens. De revolver ligt geladen klaar naast de toestellen, alles blijft rustig.

Zaterdag 31/3.

Ik probeer opnieuw met Eindhoven in contact te komen op de omvormer.

En het gelukt ons nu, sein een telegram over en ontvang er enige. Wij proberen ook nog op 36 M. doch hierop schijnt Eindhoven ons niet te kunnen ontvangen. De radiohut in de slaapkamer is nu een echt radioarsenaal: Een 75-100 M zender, een 36 M zender, een ontvanger, P.S.A. omvormer 30 V accubatterij, koptelefoons, sein-sleutels en de nodige paperassen. Na afloop bergen wij alles in de schuilplaats van Hans en zitten dan in de gezellige huiskamer alsof er niets aan de hand is. Agnes is waarachtig ook niet bang om al die "ondergrondse" mensen en apparaten met een ijskoud gezicht te huisvesten. Om half 4 hebben wij alles opgeborgen en Jan vertrekt naar Alkmaar en gaat Maandag door naar Winkel. Ik ga met het oog op Est's verjaardag naar Heiloo, doch moet morgen terugkeren om de verbindingen in stand te houden. Met een Z.Z.W. storm in de rug racen we samen naar onze bestemming.

Zondag 1 April.

Ik ben in ieder geval een poosje thuis vandaag op Est's verjaardag.

Om half 4 vertrek ik weer, de oorlogsberichten maken melding van een mogelijke Duitse uittocht uit Holland en het lijkt me beter om het radiostation nu bezet te houden. Ik heb een beroerde fietstocht, een harde storm tegen; kom tegen 6 uur in Koog a/d Zaan. Geen bijzondere dingen gepasseerd tijdens mijn afwezigheid.

Maandag 2/4.

Ik probeer om half 11 de verbinding met Eindhoven te maken, doch voor 't eerst laten zij daar verstek gaan! Om half 12 probeer ik het nogmaals, want ik vermoed, dat Eindhoven radio de Zomertijd vergeet, die vandaag is ingegaan! Inderdaad, om half 12 krijg ik antwoord en wissel telegrammen.

Vanmiddag weer een matige verbinding met de spanning van de omvormer. Enfin, het lukt, dat is de hoofdzaak. Van gewest 12 (Haarlem) komen er veel berichten via ons met bestemming Eindhoven.

Als de codeman ze klaar heeft gemaakt, zal ik ze morgen overseinen.

Dinsdag 3/4.

Druk verkeer met Eindhoven, werk nu regelmatig op de accubatterij en omvormer, behoud een goede betrouwbare verbinding. Vraag aan Rob om met het P.E.N. overeen te komen om de "radiohut" stroom te geven, dit zal onderzocht worden. Jan en Ampy zijn aan 't werk om de hulpzenders in Berkhout (Hoorn), Winkel (Commando Noord) en Ouddorp (Alkmaar) gereed te maken en uit te rusten met accu's en omvormers. We zullen morgen een aantal proefuitzendingen houden. Ik krijg bericht, dat gisteren het Duitse radiopeilstation in Kasteel Marquette bij Heemskerk door Engelse jagers vernietigd werd!

Ook een peilwagen is aan flarden geschoten.

Enige dagen geleden had ik per radio de opruiming hiervan aangevraagd, de R.A.F. geeft ons wel een prachtige service! Eerst peilstation Dirkshorn en nu Heemskerk. Ik moet ook met de zender van G 11 het contact blijven onderhouden, nu bijna al onze andere gewestelijke zenders gevallen zijn.

Woensdag 4/4.

Weer veel verkeer met G18, over en weer. Krijg de mededeling van het P.E.N. dat stroomvoorziening in ons bivak bij Agnes niet mogelijk is, dit is erg jammer, het zou ideaal zijn, als wij netspanning hadden, dan hoefden wij niet zo veel over straat te gaan, de berichten konden per koerier van en naar het A.K. gaan. Enfin, niets aan te doen. Wel kan er stroom geleverd worden op ons zendadres bij den Hr. Bouman in Wormerveer. Ik denk dat ik dus met de apparatuur maar weer daar heen zal gaan en de accubatterij sparen totdat het P.E.N. ons

geheel in de steek laat,

De districtverbinding met Hoorn (distr. 3 lukt goed. Winkel hoor ik ook even, maar dit is nog geen succes. Alkmaar werkt goed met netspanning, op accu's heb ik hem niet gehoord.

Donderdag 5/4.

Ik heb nu de zender met toebehoren naar Wormerveer gebracht en het P.E.N. houdt woord, er is stroom. De accubatterij laat ik voorlopig in de "hut" Lagedijk 33 staan. De verbindingen met g 18 zijn uitstekend, Hoorn doet het ook goed. Collega Jan zal nog eens naar Alkmaar en Winkel moeten om daar de boel nog eens onder handen te nemen. Onze huisgenoot Hans krijgt bericht, dat hij Zaterdag a.s. naar de Wieringermeer moet komen om daar de leiding van een Ziekenhuis op zich te nemen. Wat zullen we Hans hier missen, hij is altijd en voor iedereen behulpzaam. Echter plicht is plicht en Hans wil ook graag zijn aandeel in de strijd weer opnemen. Good luck Hans.

Vrijdag 6/4.

Gisteren werd Piet Zwart, lid van de N.B.S. in Wormerveer op straat doodgeschoten. Het blijkt door een politieke tegenstander gebeurd te zijn, Rob vertelt dat de dader reeds gearresteerd is. Piet Zwart regelde o.m. de bewakingsdienst voor het radiostation, zowel in de Koog als in Wormerveer. Ik zal nu verder de bewakingsdienst met den Sectiecommandant regelen.

Ik krijg bericht van Jan, dat hij opnieuw de zenders bij Alkmaar en Winkel zal nazien. Verder gaat alles goed, ik krijg van Eindhoven een ander werkschema, andere golf lengten en roefletters en maasa's telegrammen.

Zaterdag 7/4.

Hans is vanmorgen gestart naar Slootdorp om daar eventuele zieken en gewonden van de N.B.S. te verzorgen. Wij nemen allen afscheid van Hans, je weet niet wanneer je elkaar terugziet, of je elkaar ooit terugziet. Geen bijzondere voorvallen vandaag, op straat moeten we erg oppassen, want de moffen houden veel contrôle. Hebben een gezellige avond bij Agnes; Dod en Jan Klinkenberg zijn ook aanwezig. Wel missen we Hans.

Zondag 8/4.

Vanmorgen een baantje van Hans overgenomen, de kachel aangemaakt. Het nieuwe zendschema met Eindhoven, dat vandaag ingaat, mislukt. Ik krijg geen verbinding. Zal

vanmiddag opnieuw proberen. Jan Klinkenberg zal een foto trachten te maken van het radiostation.

De verbinding lukt nu beter, er is weer veel verkeer. Om ± 5 uur ben ik klaar en aangezien het prachtig weer is, neem ik de fiets en ga naar Heiloo, koop onderweg enige kievitseieren voor Helen en Est.

Maandag 9/4.

Om half 7 al weer op de fiets en ben om ± half 9 weer op het zendstation. Met Eindhoven ontwikkelt zich een druk verkeer, het gaat uitstekend.

Het P.E.N. zorgt nog steeds voor spanning in het pand van den Heer Bouman, een prachtige service. Bouman maakt op mij een nerveuze indruk en enige malen kreeg ik reeds het idee, dat hij blij zal zijn als ik met de zenders weer ga verdwijnen. Ik wacht echter maar rustig af tot hij gaat "genereren", m.a.w. totdat het hem te bar wordt. De verbinding met de districten blijft zorg baren. Als ik nog eens een verbinding heb met Hoorn of Alkmaar is het bijna steeds miserabel. Het geluid is altijd zwakjes en zij ontvangen ook slecht. Winkel komt helemaal niet boven water. Ik vind de zendapparatuur veel te licht, meer zal ik er niet van zeggen.

Ampi heeft er niet de juiste kijk op, maar het is ook zo ontzettend moeilijk om onderdelen op te diepen, iets waar Ampi anders handig genoeg in is.

Dinsdag 10/4.

Vandaag valt de grote doch niet onverwachte klap. De P.E.N. mensen melden, dat morgen de spanning wegvalt en dat zelfs de P.E.N. telefoon buiten bedrijf gaat.

Het wegvallen van de netspanning betekent, dat ik verder op de accu's moet gaan werken.

Maar waar die te laden? Enfin, daarvoor komt ook wel een oplossing. We hebben een 24 V batterij klaar staan, dus ik kan zonder vertraging verder seinen. Het uitvallen van de P.E.N. telefoon is ook ernstig, het radioverkeer met de districten zal nu wel drukker worden. Stug volhouden. Tot overmaat van ramp rapporteert de patrouille vanmiddag twee Duitse auto's, langzaam rijdend in Stationsstraat Wormerveer, vermoedelijk twee radiowagens. Ik weet niet wat het is, maar het maakt geen indruk meer op me, dat komt zeker omdat de Hunnen overal zo hun "Herrenbaadje" krijgen.

De telegrammen breek ik snel af en berg daarna de appara-

tuur in de schuilplaats, behalve ons trouwe zendertje, ik pak dit in de koffer, bind de zaak op de fiets en rijd via een kleine omweg naar de auto's, die inderdaad radiowagens zijn. Nu beseft ik pas het grote gevaar waarin G-11 verkeert en fiets full speed naar de woning van Agnes. Ik vertel haar hoe moeilijk de situatie is geworden, ook dat Faber steeds meer telegrammen codeert die absoluut naar G-18 moeten en uiterlijk rustig stemt zij er in toe om weer vanuit haar woning te gaan seinen. Ik ondervind ook veel steun van Robbie's dagelijkse bezoeken, ik weet niet of hij wel steeds beseft hoe welkom hij was.

Woensdag 11/4.

Een normale dag met vrij druk verkeer, geen moffenauto. gesignaleerd.

Inderdaad verdwijnt vanmiddag de netspanning en de telefoon. Ik verlaat nu het pand van den Hr. Bouman en zal er vermoedelijk niet meer terugkomen. De ontvangers enz. gaan nu naar het huis van Agnes, dan behoeft ik ook niet weer iedere dag over straat met zakken vol codetelegrammen. Dit is wel verstandiger ook, want herhaaldelijk worden hier mensen aangehouden en gefouilleerd.

Alles komt veilig aan in Agnes' woning en ik maak de zaak klaar om morgen lustig te gaan werken op de accu-batterij. Het zijn enorme grote loodaccu's, afkomstig van de Ned. Spoorwegen, ik verwacht dat ik daarmee wel een behoorlijke tijd vooruit kan.

Donderdag 12/4.

De verbinding met Eindhoven gaat gesmeerd op de accu-batterij. Het werkschema is vrij ingewikkeld, maar goed bedoeld. De mof moet dit radiostation niet krijgen, want dan is er geen een meer in de lucht. Het werkschema is ongeveer als volgt. Op oneven data beiden op 3200 kc. contact zoeken, daarna op andere golf, 3250-3900 kc. Op even data contact op 3050 kc en 3200 kc met verspringen van golf en op iedere golf weer een andere roepletter. Het geheel marcheert keurig. Iederen dag spreek ik met Eindhoven een tijd af voor het eerstvolgende contact.

Vrijdag 13/4.

Steeds druk verkeer, waardoor ik nu bijna de gehele dag bezet ben. Het verkeer met de districten is nog niet

af, het wordt nu hoog tijd, dat daar verbetering in komt, Vanmiddag heb ik Jan aan "de draad", hij werkt vanaf de districtzender Alkmaar; het gaat, maar het gaat te moeilijk, het is geen vlot verkeer, lang niet. Er zijn ook ontelbare moeilijkheden, geen goede accu's antennemoeilijkheden enz. enz.

Als Jan terug is, zullen wij die zaak eens goed bespreken en dan moet hij in Godsnaam maar weer naar 't Noorden, hoewel ik het lang niet prettig vind om het grote verkeer alleen te moeten afwikkelen.

Zaterdag 14/4.

Ik zal nu niet meer memoreren, dat de verbinding goed en druk is, het wordt eentonig.

Vanmiddag een gesprek met Agnes, zij vindt het bezwaarlijk om vanuit haar huis te blijven seinen, er logeren hier kinderen, er is dienstpersoneel en die worden allen aan gevaar blootgesteld, zonder dat zij het beseffen. Ik beloof haar naar een ander adres te laten uitzien, bovendien ligt het in de bedoeling van het H.K. dat de zender naar Zaandam komt, dicht bij het H.K. In de namiddag neem ik de fiets en ga naar huis om Zondagmorgen vroeg weer terug te komen.

Zondag 15/4.

Na bespreking met Rob besluiten we om het radiostation in een leegstaand fabrieksgebouw in Zaandam onder te brengen. Het pand leent er zich uitstekend voor, het is bijna 40 M hoog en dicht bij het H.K. Morgen wordt de eigenaar gepolst.

Ampi weet misschien een benzineagregaat machtig te worden, als dit doorgaat kunnen we zelf onze accu's bijladen. De ervaring heeft mij geleerd, dat een verplaatsing van ons radiostation lang niet zo eenvoudig is, als het wel lijkt. We zullen zien.

Ik licht Agnes in, omtrent onze plannen en zij vindt het O.K. dat ik hier blijf zenden totdat de nieuwe zendplaats ingericht is.

Maandag 16/4.

Vanmorgen komt Jan opduiken, uit het Noorden vandaan. Hij is enigszins verbaasd als ik hem vertel, dat de verbinding met de districten nog steeds niet in orde is. 's Middags spreken we Rob en komen overeen, dat Jan eerst eens in de fabriek in Zaandam gaat neuzen, eventueel de nodige voorbereidingen treft en dan maar weer naar

het Noorden om in ieder geval de verbinding met Winkel in orde te maken.

Jan gaat dus naar de fabriek en hij is ook van mening, dat de plaats geschikt is, er kan een antenne van 25 M gespannen worden.

Het benzineagregaat kan boven op het platte dak staan, daar zal wel niemand het ding horen ploffen! Ampí is op zoek gegaan naar den eigenaar, doch heeft hem nog niet kunnen vinden. Ik sein intussen door op de accu's, waarvan er één al tamelijk gaat afzakken, ik vraag ook direct om een andere accu.

Dinsdag 17/4.

Om 8 uur wordt de nieuwe accu al gebracht. We sjouwen het ding, dat 60 KG weegt naar de "radiehut" op driehoog.

Ik kan weer even vooruit gelukkig. Jan maakt een schema voor de opstelling en aansluiting van het agregaat.

Het is mogelijk om van het agregaat 230 Volt gelijk- en 130 Volt wisselstroom te betrekken; als het ding goed is, dan zou ik met die wisselstroom via het P.S.A. kunnen seinen, dus zonder accu's.

Zoveel te beter. Vanmiddag gaat Jan weer naar Alkmaar en gaat dan morgen door naar de zender bij Winkel. Om 4 uur krijg ik een verbinding met L K L (Winkel) het gaat erg slecht, LKL hoort mij bijna niet. Toch kan ik een telegram van hem nemen. Maar even later ontvangt hij mij al niet meer. Eindhoven heeft geen last, daar ontvangt men mij altijd uitstekend.

Enfin, Jan weet nu waar de schoen wringt, hij zal er morgen wel het mes in zetten.

Woensdag 18/4.

Ik hoor in de loop van de dag alle districtzenders, geef ze ook alle steeds antwoord, maar wij kunnen geen verbinding tot stand brengen. Ik hoor Jan op LKL ook roepen, doch antwoord steeds vergeefs. De verbinding met Eindhoven is sf, dat is een goed ding en hoofdzaak.

Ampí komt mij opzoeken en vertelt, dat de verplaatsing van het radiostation naar de Zaanse fabriek afspringt op de houding van een mijnheer Klok, die dagelijks in die fabriek is en die onbetrouwbaar zou zijn, in ieder geval geen medewerking wil of durft te verlenen. Ik heb hierop maar één commentaar, die mijnheer Klok oppikken en opbergen en toch in de fabriek gaan zenden.

Ampí wil hem doodschieten.

Met dat al zend ik nog steeds vanuit driehoog bij Agnes,

het wordt wel tijd, dat we gaan verkassen. Vlak bij de woning van Agnes is vandaag een huis door moffen gevoerd, veronderstel, dat ze hier komen en wij krijgen 1 uur tijd om het huis te ontruimen! Maar niet bij stilstaan.....Rot moffen.

Donderdag 19/4.

Nog is de verbinding met Winkel niet in orde, ze ontvangen daar erg slecht. Ik heb 's morgens en 's middags heel wat tijd en energie er aan gewaagd, doch geen resultaten. Het radiostation van gewest 9 (het Gooi) komt na zeer lang zwijgen ook weer in de lucht, zodat ik niet langer de enige zender bedien die met Eindhoven werkt. Good luck G 9, je bent haast bevrijd. Spreek vanavond Rob en Ampí, de Heer Klok zal morgenochtend gearresteerd worden, daarna worden antennes gespannen op de fabriek en als het mogelijk is, zal morgenavond het radiostation verplaatst worden. Ik dring er op aan, om ook Mevr. Klok maar zolang op te bergen, dat lijkt mij veiliger. Voorts komt Rob met een nieuwen marconist aan, d.w.z. binnenkort zal hij mij komen assisteren. Ik ben benieuwd of de verplaatsing waaraan sinds Zondag wordt gewerkt, nu werkelijk zal doorgaan.

Vrijdag 20/4.

Dit is dan inderdaad de laatste dag, dat ik bij Agnes zend. De accu's geraken al tamelijk leeg, het wordt tijd dat het benzineagregaat in orde komt om de accu's te laden.

Om half 6 verschijnen twee man met een belachelijk klein handwagentje om alle apparatuur en batterijen te vervoeren naar Zaandam. Hetgeen natuurlijk onmogelijk is, want 5 accu's van 50x50x50 cm, 1 kleine accu, een omvormer, 2 ontvangers, zender etc., kunnen met genoemd handwagentje niet worden vervoerd. Laat dus een tweede handwagen aanrukken en inderdaad vertrekt het convooi om 7 uur naar Zaandam. De zender en 1 ontvanger zal ik morgenochtend zelf overbrengen.

Ampí komt vertellen, dat alles in gereedheid is in het nieuwe pand, dus begin ik de verhuizing met een gerust geweten. Nee, toch niet geheel rustig, want ik ben nog niet over mijn ergenis heen na de verhuizing Alkmaar-Wormerveer. Toen was ook alles zogenaamd in gereedheid gebracht - maar het duurde toen 6 dagen voordat ik kon beginnen. We zullen zien.

Zaterdag 21/4.

Ik ga al vroeg, ± 7.15 op weg. De zender wordt opgesteld in een torentje op een niet in gebruik zijnde fabriek, nl. de rijstpellerij Phenix, Oostzijde Zaandam. We zitten bijna 40 M. hoog, kunnen een antenne spannen van 25 M. lengte.

De accu's staan echter nog beneden, evenals het benzine-agregaat. Dus alles is niet in gereedheid. Laat direct beginnen om de 5 accumulatoren van ruim 60 Kg. elk, de 6 verdiepingen op te werken. Dit doen we met een takel die in de liftkoker hangt. Een cel sneuvelt onderweg en het zuur loopt er uit. Om 9 uur moest ik klaar zijn om met Drna (Hoorn) te werken.

De boel is niet klaar. Om half 10 moest ik met Eindhoven werken. 9 uur 40 is het zover, dat ik kan beginnen. Eindhoven is nog aanwezig, het contact is uiterst slecht, de accu's zijn leeg, bovendien is 1 cel uitgevallen tijdens het transport.

Met veel kunst- en vliegwerk krijg ik een dringend telegram van Eindhoven binnen, kan echter zelf geen bericht weg krijgen met de lege accu's; Zie nog wel kans om een afspraak te maken voor half 4 vanmiddag. Nu zal het agregaat moeten tonen, wat het waard is. Met veel zweetdruppels en zuchten (van Amp) wordt met het ding gestart, de zender werkt keurig, maar.....oh, de ontvangst!

De mechanische storing, als het agregaat draait is erg, maar de elektrische storing, doet de deur toe.

Geen teken te nemen, hopeloos! De verbinding mislukt grandioos, en dan 10 telegrammen te moeten verzenden!

Vaag maar aanhoudend zweeft in mijn brein:

verplaatsing Alkmaar-Wormerveer, alles is in gereedheid, kom spoedig. Verhuizing Koog a/d Zaan - Zaandam, alles in gereedheid, kom snel. Ben ik misschien te sarcastisch te veeleisend? Vergeef me dan, ik heb de zaak zo graag perfect in orde.

De verplaatsing van Wormerveer naar Agnes Honig in Koog was snel en af. Maar daar had niemand zich mee bemoeid, behalve Jan en ik.

Zondag 22/4.

De Heer Klok is inderdaad op Vrijdag j.l. gearresteerd, hij zal opgeborgen blijven zolang als het radiostation in de fabriek gevestigd blijft, zodat hij dus geen gevaar meer betekent. De arrestatie geschiedde zeer officieel door de politie, op een gefingeerde beschuldiging

van bonnenzwendel! Klok verdient ook niet anders, mensen die bang zijn om ook maar de geringste risico te lopen moeten in deze periode van de oorlog hard worden aangepakt.

De radiodienst van G-11 beleeft heden haar beroerdste dag, 12 telegrammen moeten verzonden worden, en hoe ik ook sein en luister, vloek en goochel, G-18 komt niet. Dit is g 11 nog niet gebeurd, geen verbinding te kunnen krijgen! Collega Jan is vanmorgen weer hier aangekomen en ik ben er blij om, hij heeft veel werk aan het technisch gedeelte.

Deze Zondag was een sofdag, alleen de avond was goed. Agnes had voor een heerlijk dinertje gezorgd, wij gevoelden ons allen echt voldaan, zo'n pre-war-stemming.

Maandag 23/4.

De zenuwen zijn tot het uiterste gespannen, ik probeer de gehele morgen Eindhoven te krijgen, het mislukt helaas, het laat zich niet horen.

Ik had goede hoop, dat G 18 om half 10, mijn gewone verbindingstijd, wel zou roepen - maar neen. Jan en ik werden er stil en prikkelbaar van. Amp voelde zich verre van lekker, hetgeen wij maar opvatten als een bewijs van medeleven met de "ernstige ziekte" van de hoofdpst G 11.

Heb daarna een bespreking met Rob, stel hem voor een telegram naar Eindhoven te verzenden via g 9 of g 12 en intussen zelf hardnekkig vol te houden om de verbinding te herstellen. De apparatuur is in orde, Eindhoven laat zich echter niet horen, noch om 9.30 noch om 15 uur, onze normale schema-tijden. G 9 of g 12 zijn niet in de lucht. Ik ga verbeteren verder en eindelijk tegen 16 uur, daar komt Eindhoven. Toen was de verbinding snel hersteld en een aantal telegrammen werd overgeseind. Om half 5 moesten we ophouden, want vanaf heden moet de gehele Zaanstreek, wegens de vele sabotage-gevallen, om 5 uur binnen zijn. En Jan en ik moeten nog naar Lagedijk 33 in Koog, Amp die de gehele dag bij ons is, moet naar Wormerveer. Het wordt uit dienstoogpunt langzamerhand noodzakelijk dat het H.K. ons in Zaandam onderbrengt en liefst in of dicht bij het radiostation. Ik bespreek dit met Rob.

Wij zijn om 5 uur binnen, 's avonds wordt er op straat nogal geschoten, een moffendemonstratie.

Dinsdag 24/4.

De verbinding met Eindhoven is weer als van ouds, veel telegrammen seinen wij over.

Met het benzineagregaat worden de accu's geladen. Jan heeft met Ampi het ding 2 verdiepingen lager in de fabriek opgesteld, waardoor de mechanische storing opgeheven is. De elektrische storing echter niet. Jan werkt de gehele middag door om ook die op te heffen, het gelukt nog niet, hij heeft ook bijna geen materiaal, alles moet met kunst-en vliegwerk gemaakt en bijeengescharreld worden. Ik sein telegram na telegram over en laat in de middag geef ik Eindhoven. Sluiten tot 08.30 morgen. Even voor 5 uur zijn we binnen. Als note-gaie krijgen we het verhaal over den Heer Klok. Hij heeft n.b. aan de politie bekend, dat hij bonnen verhandelde, hoewel de beschuldiging hiervan alleen maar als aanleiding diende om hem te kunnen arresteren! Het was volkomen uit de lucht gegrepen 't Kan verkeren.

Woensdag 25/4.

Jan werkt steeds door om het stationnetje te vervolmaken. Zender en ontvangers staan nu opgesteld in het hoogste punt van de fabriek, n.l. het torenkamertje, een deur geeft toegang tot het platte dak, waarover 2 antenne's zijn gespannen. De accubatterij, 36 Volt, staat een verdieping lager en het benzineagregaat nog een verdieping lager. Van af het agregaat en de accubatterij lopen zware gummikabels door gaten in de plafonds naar de radiohut. Verder hebben we nu een vaatje benzine van 50 L. Twee stoelen en een onmogelijk grote klok uit het kantoorgebouw hebben we naar 6 hoog gehesen en dit vormt vooralsnog het enige meubilair van de radiohut.

Jan probeert met condensatoren en smoorspoelen het agregaat electrisch te ontstoren, maar dit gelukt niet. Jammer want nu kunnen we niet met de 130 V. wisselstroom seinen; dus uitsluitend op de omvormer vanaf de accubatterij. Als we seinen of opnemen moet het agregaat gestopt worden vanwege de enorme inductie. Als wij niet werken staat het agregaat bij om de accu's te laden.

Wij denken en spreken dikwijls over het geriefelijke radiostation in kamer 209 in Alkmaar, van alle gemakken voorzien, altijd schoon, prima voeding en ligging, uit bed in bad enz. Hier zijn we doorgaans smerig als wij thuiskomen. Ons bivak is nog steeds bij Mevr. Honig, het zal ons afvallen als we dit ook moeten missen - en op

duur zullen wij wel in of bij het radiostation gaan bivakkeren. 's Middags is het meestal haast je rep je om vóór 5 uur thuis te zijn, soms moeten wij de correspondentie er voor onderbreken.

Vandaag blijven we tussen de middag over op het radiostation, Agnes heeft ons wat brood meegegeven. Ampi heeft een zakje rijst en een fles melk meegebracht, Mevr. Schenk, de vrouw van den fabrieksmachinist kookt de rijst voor ons, en boven op 'het platte dak in de zon eten wij ieder een bord rijst.

Donderdag 26/4.

Het wordt heden een lichtelijk sensationele dag - vanmorgen vroeg fietsenvordering door moffen, bereik langs omwegen het radiostation, op de fiets.

De 1e verbinding met Eindhoven, om 8.30, mislukt, men hoort ons niet of bijna niet. De tweede verbinding, om 11.30 was precies omgekeerd, wij hoorden Eindhoven heel zwak, terwijl wij goed hoorbaar waren; lange codetelegrammen gingen over met lx seinen.

De derde verbinding om 14.30 dreigde te mislukken wegens kortsluiting in de accubatterij, op het laatste moment werd de situatie nog gered en kon ik blijven seinen en ontvangen.

Na afloop van de correspondentie kijken Jan en ik de batterij goed na, stellen het geheel op een lichtere plaats op en vernieuwen een aantal contacten en verbindingen. Terwijl we hiermee bezig zijn, komt Faber de fabriek binnen met een boodschap van het H.K., dat wij de uitzendingen moeten staken! Ons commando-Noord zou door moffen en landwacht omsingeld zijn, daar is ook de plaats van het radiostation bekend. Mochten de mensen gearresteerd worden, dan loopt eventueel ons radiostation gevaar, aldus de boodschap van het H.K. via Faber.

De soep wordt zelden zo heet gegeten als zij wordt opgediend - voor het opschorten van de radiodienst voel ik bitter weinig, Jan trouwens ook. Maar orders zijn orders. Nu de gulden middenweg zoeken. Ik laat Faber het volgende bericht coderen: G-11 wegens gevaar tijdelijk gestopt, U blijft uitluisteren op overeengekomen tijden." Morgen om 8.30 zal ik dit telegram wegseinen en er dan tevens bijvoegen, dat wij Vrijdag om 11.30 ons weer hopen te melden.

So far so good.

Jan krijgt het vanavond in zijn hoofd om zijn lichte zomerbroek uit te wassen en op te persen. Hij komt helaas niet verder dan uitwassen. Met clandestien gekochte zachte zeep wordt de broek bewerkt en grondig verprutst. De beroerd slechte zeep bijt de broek uit, de kleur is niet meer vast te stellen, een regenboog is kleurloos naast de gewassen broek!. Poor Jan, rotte luck.

"Donker verven is de enige oplossing" zegt Agnes.

Vrijdag 27/4.

Om kwart voor 7 de kachel aangemaakt, pap gekookt en met Jan samen ontbeten. Ik ga alleen naar het radiostation, Jan gaat nog even Zaandam in. Krijg al spoedig bericht, dat een botsing in 't Noorden vermeden is, en dat niemand gearresteerd is. Hierdoor vervalt gelukkig de tijdelijke staking van de radiodienst en dat vind ik erg prettig, het is eigenlijk te druk om een poosje te stoppen.

Om half 9 verbinding met Eindhoven maar na een uurtje begeven de accu's het en moet ik de verbinding staken tot half 12. Nu kunnen de accu's twee uur onder lading. We hebben echter geen geluk vandaag, het aggregaat laat zich niet vermurwen, het is bijna half 11 als het ding eindelijk starten wil. Om half 12 kan ik nog 2 telegrammen wegseinen en daarna is het weer afgelopen met onze power.

Om half 3 is het nog beroerder, geen teken is er uit de zender te krijgen, Eindhoven roept gedurende een kwartier, doch ik kan helaas niet antwoorden. Jan zou vanmiddag naar Alkmaar gaan tot Zondag, maar met het oog op de vele moeilijkheden laat ik Ampy naar Jan fietsen om hem nog een dag hier te houden.

Beroerd, dat de verbinding stagneert, nu juist enige dringende telegrammen voorhanden zijn.

We zoeken onze 4 "beste" accu's bij elkaar en zetten die onder lading, dan moeten we morgenochtend kunnen werken. Ampy blijft vanavond in de fabriek en zal tot 10 uur laden en dan morgenochtend om 6 uur het aggregaat weer aanzetten. Het is te gevaarlijk om de gehele nacht door te laden, het aggregaat maakt te veel lawaai - patrouillerende moffen enz.

Het laatste nieuws van den Heer Klok: Hij heeft bekend met bonnen gezwendeld te hebben, doch het is tot hem doorgedrongen, dat de werkelijke reden zijner arresta-

tie een heel andere is.

In tranen betuigt hij zijn spijt en wil, als men hem vrij laat, ergens onderduiken ver van de fabriek af, hij zal absoluut zwijgen.

Kort en goed, de politie laat hem een stuk tekenen, hij moet volkomen zwijgen en bij overtreding hiervan zal hij zwaar worden gestraft! Hij wordt hierop vrijgelaten.

Zaterdag 28/4.

De acculeiding is om een of andere mysterieuze reden een fiasco, de gehele batterij is volkomen ontladen. Wij slepen snel enige accu's bij elkaar die nog een beetje bruikbaar zijn en ik slaag er toch nog in de vroege verbinding te maken.

Daarna met man en macht de gehele batterij nagezien en onder lading gezet. De verbinding van half 12 slaagt ook. 's Middags is het weer hopeloos mis, alle accu's ontladen zich doodleuk inplaats van te laden. Ik houd het er nu op, dat de zaak omgepoold is, Jan is naar Alkmaar gegaan tot Zondag of Maandag. Ik slaag er in de batterij, d.w.z. een gedeelte van de batterij, weer onder lading te zetten, maar ook dit is van korte duur, want om 4 uur is alle benzine verbruikt. Om 5 uur moeten we binnen zijn, dus veel tijd is er niet. Ampy gaat op benzine uit en als hij er in slaagt iets te bemachtigen dan zal hij vannacht weer in de fabriek blijven en doorladen tot 10 uur en 6 uur 's morgens weer beginnen. Rob zal morgenochtend om 8 uur een geladen 12 V. accu brengen. Om half 5 ga ik naar huis, morgen weer vroeg op. Agnes vertelt dat er geruchten gaan van een Duits capitulatieaanbod aan Engeland en Amerika - niet Rusland, hetgeen natuurlijk prompt werd afgewezen. We weten niet of het gerucht op waarheid berust, maar we worden zo enthousiast, dat Agnes haar enige blikje ham er aan waagt.

Ik duik in de kelder en wij eten heerlijk brood met ham. Wat een dorst krijg je daarvan!

Zondag 29/4.

Ik kan de verbinding met Eindhoven nog in stand houden, het verkeer is niet erg druk gelukkig. Rob brengt een 6 V. accu en wij lenen er ook een van den fabrieksmachinist. Benzine is er nog niet, dus wij kunnen nog niet bijladen.

Ik heb een rustige middag, alleen op het radiostation,

Jan is naar huis en Ampy is half ziek. De geruchten omtrent capitulatie houden aan, het is moeilijk om de juiste berichten te weten te komen, maar dat we dicht bij het einde zijn, is wel duidelijk. Mussolini is ter ziele - van de doden niets dan goed en R.I.P., gaat hier niet op - de rest zal wel volgen. Agnes inspecteert haar "blik" voorraad en ik zal voor "Supper" een blik kippenbouillon open maken - Per vergissing maak ik een blik kip in gelei open, zodat wij onverwacht een buitengewoon supper krijgen! De oorlog is haast afgelopen, never mind de kip.

Maandag 30/4.

Nog geen benzine, maar nog wel verbinding. Krijg bericht dat de benzine vanmiddag gebracht zal worden, dan gaan we morgen weer laden. Er worden 2 mud aardappelen, 2 kg. vet en 10 kg. peulvruchten besteld, dit zullen wij opslaan voor het geval, dat wij dag en nacht in de fabriek moeten huizen. Jan komt vanmiddag weer terug uit Alkmaar en zal dan verder de zorg voor de accu's enz. op zich nemen en nogmaals trachten om rechtstreeks met de wisselstroom van het agregaat te zenden. Het zou wel prettig zijn, als dat zou gelukken. Overigens een rustige dag, veel regen en hagel, nog steeds om 5uur binnen zijn.

Ellendige rotmoffen, tot het laatst tonen zij hun ware hunnenaard. Nog even, dan komen zij zelf onder de hiel, wat zullen ze dan lief en zoet zijn! Oh, wat haat ik ze! Prijsvraag: Hoe wordt men commandant van een Hunnenstadje?

Dinsdag 1 Mei.

Vandaag de Sovjetvlag op het ex Duitse Rijksdaggebouw in Berlijn. Wij verwachten eigenlijk iedere dag een algehele capitulatie. Voedselpakketten bij Rotterdam, den Haag en Leiden. Het laden van onze accubatterij gaat nu uitstekend, de verbinding is vlot, wij zenden 7 lange berichten over voor Gewest 12 naar Eindhoven. Verder komt er die dag niets meer. Het is overal even stil, alles in afwachting.

Woensdag 2/5.

Totaal geen verkeer met Eindhoven, op de schematijden wisselen wij steeds gr. Jan hoort vertellen, dat er een telefoonverbinding bestaat tussen bezet Nederland en bevrijd Nederland, dat

zou natuurlijk het uitblijven van telegrammen verklaren. Jan en ik overwegen eventuele kansen om bij de N.B.S. te kunnen blijven, naar Indië te gaan of terug naar P.T.T. Voor dit laatste voelen wij geen van beiden erg veel, de promotie is zo traag. Naar Indië gaan lijkt ons wel.

Wie weet, we wachten maar rustig af.

Hitler's dood wordt heden bekend gemaakt, het maakt over het algemeen weinig indruk.

Het naderend einde van het radiostation G 11 gaat mij en Jan, eigenlijk veel meer aan 't hart.

Het om 5 uur binnen zijn voor de Zaanstreek vervalt vanavond, het wordt n.l. 9 uur.!

Wij maken er geen gebruik van, alle huisgenoten zijn even rustig. Tomorrow is another day.

Donderdag 3/5.

Vandaag is er voor het eerst geen verkeer met G 18.

Overigens is er interessant nieuws te over. Zwermen vliegtuigen brengen voedsel naar Amsterdam, Alkmaar en andere plaatsen.

De laagvliegende toestellen zijn een krachtige en machtige demonstratie.

Er gaan al veel geruchten omtrent capitulatie, het kan ook niet ver meer af zijn.

Op het radiostation worden toch nog de 2 mud aardappelen, wat vet en peulvruchten bezorgd, voor het geval, dat wij ter plaatse moeten bivakkeren.

Vrijdag 4/5.

Er is weer enig radioverkeer met Eindhoven, we laden onze accubatterij wat bij.

Rob brengt het nieuws, dat het gehele H.K. inclusief de radiodienst, na de capitulatie naar Alkmaar zal vertrekken. Vraag aan Rob of hij ons eerstdaags aan den Overste, den Commandant en de andere heren van het H.K. wil voorstellen. Merkwaardig, zo lang samengewerkt zonder elkaar persoonlijk te kennen.

De berichten melden nu de capitulatie, die echter morgenochtend om 8 uur zal ingaan.

Wij brengen de avond gezellig door bij de burens van Agnes, vieren de komende bevrijding op bescheiden schaal.

Zaterdag 5 Mei.

Ontvangen van de radiodienst van G 18 een telegrafische gelukwens met de bevrijding, moeten hen echter melden,

dat wij helaas nog niet bevrijd zijn. Voor ons gevoel gaat het slow but very very sure. Weer massa's vliegtuigen met voedselpakketten aanwezig; en geleidelijk hoewel aarzelend verschijnen de vlaggen, het fiere rood-wit-blauw, het trotse nationale oranje, later zien wij ook hier en daar de Union-Jack, de Stars and Stripes en de Rode vlag.

's Middags en 's avonds is er al een deinende menigte in Zaandam, overal feestvreugde en oranje. Verzenden vandaag nog een lang telegram van het A.H.K., een der laatste? Ik gevoel in mijzelf toch een lichte teleurstelling, het einde komt niet met een knal.

Zondag 6 Mei.

Ondanks het weinige verkeer zetten wij de radiodienst op de oude getrouwe voet voort.

's Middags maken wij kennis met den Overste en verschillende andere Heren van het H.K.

Onze Commandant de populaire Heer "de Lange", de Heer G. Honig, e.a. bezoeken het radiostation in de toren van het gebouw Phenix. Er zal een foto van gemaakt worden. Ik moet eerlijk bekennen, dat de waarderende woorden van den Overste en den Heer "de Lange" voor onze radiodienst, Jan en mij goed doen. Wij hebben zo lang in stilte en geheimzinnigheid moeten werken. Wij zijn blij nu eens voor het voetlicht te verschijnen.

Eigenlijk kan ik hiermede het dagboek van ons radiostation sluiten met de voldoening, de trotse voldoening, dat wij, Jan en ik, iedere dag onze verbinding met Eindhoven hadden, ondanks Duitse peilstations, en radiowagens die fel op de zender van G 11 geaasd hebben!

Twee Duitse peilstations met radiowagens gingen in de strijd tegen G 11 tegen de grond, nl. Dirkshorn en Marquette bij Heemskerk.

Maanden lang was G 11 de enige zender van bezet Nederland, bijna alle andere gewestelijke zenders zijn gevallen.

En nu, nu is alle gevaar voorbij, G 11 kan rustig seinen, voor deze laatste dagen opereren wij vanuit het H.K. in het P.T.T. gebouw te Zaandam.

Maandag 7/5.

Ik draag het beheer van de radiozender enz. over aan Jan, hij zal de zaak blijven voortzetten, zolang dit nog nodig is. Ik blijf ter beschikking van den Overste

en den Commandant, en beleef dientengevolge machtig interessante dingen. De ontvangst van de eerste Canadezen op het stadhuis was overweldigend. Van alle zijden kwamen complimenten voor den Overste en den Commandant over de organisatie en het optreden van de B.S. in G.11

De nu volgende dagen zijn druk en rumoerig en hiervan de indrukken vast te leggen is haast ondoenlijk. 10 Mei was weer een prachtdag.

De Canadese generaal Suttie te Bergen nh. had onzen Overste uitgenodigd om enige militaire zaken met hem te bespreken. De Overste, de Commandant en ik werden toen per Canadese Jeep naar Bergen gereden. Het was een zetocht.

Langs de gehele route groetende, zingende en juichende mensen. In Heiloo was het phenomonaal, honderden schoolkinderen blokkeerden de passage en juichten het gezelschap hartelijk toe.

De ontvangst op het Canadese hoofdkwartier in Bergen was ook zeldzaam hartelijk en gastvrij. Na enige gezellige uren in de officieren-sociëteit werd er gedineerd en daarna volgde de bespreking met den Canadesen Generaal Suttie.

Ook hij bracht den Overste hulde voor de voorbeeldige organisatie in zijn gewest.

Met 2 wagens gingen wij terug naar de Zaanstreek om deze unieke dag te besluiten met een prettig samenzijn ten huize van den Commandant.

Op 11 Mei volgde de verhuizing van het gewestelijk Hoofdkwartier van Zaandam naar Alkmaar. In colonne vertrok de gehele staf en om half 3 vond de officiële ontvangst plaats in ons nieuwe Hoofdkwartier, waarna zo spoedig mogelijk met alle lopende werkzaamheden een aanvang werd gemaakt.

Onze zender maken we weer bedrijfsklaar, veel zal er echter niet meer van gevegd worden, het apparaat heeft vele diensten aan de B.S. bewezen. En hiermede kan ik de lotgevallen van het radiostation en de bezetting besluiten. Het was een hoogst interessante tijd, machtig mooi.

Naschrift.

Toen ik op 2 Mei memoreerde, dat Jan noch ik gaarne naar P.T.T. terug wilden gaan, meenden wij dit.

In gedachten zagen wij de combinatie Jan en Jack op een kuststation liefst in Indië, en dan als chef ieder op zijn eigen terrein.

Het liep anders, Jan is nog bij de B.S. en weet nog niet zeker, wat de toekomst zal brengen. Ik kreeg goed nieuws uit een hoek, waarvan ik het niet verwachtte, van P.T.T. Eerlijk gezegd, had ik het uit een andere hoek verwacht. P.T.T. bevorderde mij in rang en gaf mij een baan, waarnaar ik allang verlangd had.

Augustus 1945.

Jack